

ישיבת מועצה עיריית אריאל – מספר 5 שלא מן המניין

מיום ראשון, ד' באייר התשפ"ד, 12/05/2024

ראש העיר –	יאיר שטבון	נוכחים:
ממלאת מקום ראש העיר –	שירה דקל כץ	
סגנית ראש העיר –	אלה וינר	
חברת מועצה –	אירינה רבינוביץ	
חבר מועצה –	עמי אברמן	
חברת מועצה –	איריס אלון	
חבר מועצה –	יחיאל טוהמי	
חבר מועצה –	רועי מוסט	
חבר מועצה –	אלכס ירמולנסקי	
חברת מועצה –	נעמי אברמוביץ ירקוני	
חבר מועצה –	פבל פולב	
חבר מועצה –	אורן חזן	
חבר מועצה –	יוסי שמאי	
מנכ"ל העירייה –	שלמה רואימי	משתתפים:
יועמ"ש –	עו"ד דויד זיו	
גזבר –	שלמה בנימין	

על סדר היום – בקשה לזימון ישיבה שלא מן המניין בנושאים:

1. פתיחת פארק אתגרים בעיר לכלל הציבור
2. פתיחת אפשרות שימוש באוהל הלבן לאירועים ציבוריים ופרטיים באופן מדי.
3. מתן אפשרות לשימוש במבנה בית הראשונים לאירועים פרטיים.
4. פרסום מכרז להפעלת פוד-טראק ברחבי העיר.

פרוטוקול

- שלמה רואימי : ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבה מספר 5 שלא מן המניין. נוכחים : יאיר, שירה. יש הקלטה, חברים? עומר. עומר. הקלטה? יאיר, שירה, אירנה, יחיאל, פבל, אלכס, רועי, אורן, נעמי, איריס, עמי ואלה.
- דובר : שכחת את יוסי.
- שלמה רואימי : סליחה. סליחה. רועי.
- יוסי שמאי : הגעתי ראשון.
- שלמה רואימי : נכון. ישיבה שלא מן המניין, ישיבה מספר 5. אני מבקש מרועי, בבקשה, אתה ביקשת את הישיבה, נא לפתוח.

1. פתיחת פארק אתגרים בעיר לכלל הציבור

- רועי מוסט : קודם כל, ערב טוב לכולם. לא שאפשר להגיד ערב טוב על הערב הזה, פשוט אנחנו לא רוצים להתבכין. 21 ביוני מתקרב, הילדים שלנו ברחובות, אנחנו רוצים לקדם דברים ולעזור לנו, כמו שאתם גם הצהרתם בבחירות שלכם, בקמפיין שלכם. אנחנו רוצים לקדם ולעזור לבני הנוער שלנו להפסיק להסתובב ברחובות. יש דברים שאפשר לעשות גם לנוער וגם הציבור שלנו, הגיע הזמן להחזיר את הנכסים שעד היום היו, לא יודע, נקרא לזה בידיים סמי פרטיות, סודי, לא ידוע מה מו מי ולמה וכמה. אני חושב שהגיע הזמן שהמועצה החדשה הצעירה שדיברה על זה כל כך הרבה, כולנו דיברו על זה, הגיע הזמן שנקדם כמה דברים בתוך העיר, נקבל החלטה מהר כי הקיץ מגיע והקיץ הוא של כולם. גם לנו יש, גם לי יש בני נוער פה בעיר שמסתובבים. כפי שידוע לכם, הפארק בעצם הוא סגור.

הפארק גרים סגור היום, סגור לציבור הרחב, הוא סגור לעיר, הוא בתוך השטח המוניציפאלי של העיר. וקיבלנו היום איזה שהוא אפשרות לעשות שינוי משמעותי עבור התושבים שלנו שצמאים למקום כזה בעיר. אני אומר לכם שהיום, מי שמכיר, יש שם רק פארק עפרון, שהוא צר מלהכיל את כמות האנשים שרוצים לעשות מנגל, להיפגש. אין בעצם חורשה אחת בעיר הזאת שמאפשרת לנו לעשות את זה היום. מי שמכיר את פארק עפרון, אני גר ליד, יכול לבוא שם בסופי שבוע, מפוצץ. כאילו כל הקודם זוכה בשבע בבוקר, מי שמגיע, תופס, מי שלא, לא. ואז אנחנו מאלצים את התושבים שלא מתניידים, לא לכל אחד יש רכב, יכול לנסוע לתל אביב, לפארק הירקון ולהנות. ואנחנו בעצם לא מאפשרים לאנשים שלנו בתוך העיר שלנו ליהנות ממשאבים שקיימים בתוך העיר. לכן העליתי את הבקשה הזאת, מקווה שגם תתקבל בצורה חיובית. אז אחד, הפארק עצמו לדעתי אין שום סיבה שלא יהיה פתוח למען הציבור, למען הילדים, למען התושבים בכל ימות השבוע. יש אנשים שבאים ואומרים יש מתקנים, ואני לא מדבר על מתקנים שהם מתקנים שצריכים כמובן אישור הרשמה, בטיחות. אני לא מדבר על המתקנים האלה. זה כמו שיש בפארק הירקון מתקנים שהם סגורים לציבור, אלא בתשלום מסוים, מגודרים, על פי הנחיות הבטיחות, יש יועצי בטיחות. אבל הפארק עצמו הוא שטח עצום של דונמים שלמים, שיש שם פינות ישיבה מקסימים. ויש שם שירותים נורמליים בפארק. יש שם מים זורמים. אין שום סיבה שבימי שישי ושבתי, או בכלל במהלך השבוע, בטח בקיץ, שהתושבים שלנו לא יוכלו לעלות במתקן היפה הזה שיש לנו. והפארק הזה היום סגור.

רועי, חבל שראש המועצה לא מקשיב לך.

אורן חזן:

רועי מוסט : בוא, בוא, אני יודע, הם באו במגמה להצביע נגד. בסדר.

אורן חזן : הציבור צריך לדעת. מתעסק בזוטות במקום להקשיב.

רועי מוסט : תשמע, אני לא אלמד את ראש העיר איך להתנהג כלפי אנשים. אחרי זה יגידו שבריונות ובאנו וזה. זה התייחסות שלו, זה לא שלי. אני מדבר, יקשיב מי שיקשיב, אני מעלה רעיונות.

דוברת : נכון.

רועי מוסט : בכל מקרה, אני מבקש ממכם לפתוח את הפארק. זה לא מעמיס כסף על העיר, זה לא מייקר את ה, זה לא מייצר שום דבר חוץ מלאפשר לנו לתושבים לבוא ליהנות ממקום שהוא באמת יפה. מי שהיה בפארק הזה, הוא פארק באמת יפה. הושקעו בשנים האחרונות מיליוני שקלים, הולכים להשקיע בו עוד מיליוני שקלים, וזה פארק שיכול להיות WIN WIN. אין שום סיבה שאנחנו היום, כדי לעשות על האש, לא כולם יש להם גינה ציבורית, לא כולם יש להם גינה בבית. כדי לעשות איזה מפגש חברתי, אין שום סיבה שנצא החוצה מחוץ לבית. דבר שני, הנוער שלנו ומי שמכיר ומי שהסתובב בלילות, אני עשיתי את זה לא מעט זמן, הוא יראה עומס בפארקים. לא בגלל שהם ילדים שובבים ובאים לעשות ונדליזם, פשוט אין להם מה לעשות, אין להם מה כלום להתכנס. אני לא מדבר איתכם על המקום של הרעש הציבורי, שזה מפריע לשכנים וכל מיני תלונות, שהמשטרה מגיעה לשם בלילה, אגב, לדעתי סתם, כי באמת מה הנוער אמור לעשות ויש לו חופש גדול ביוני, הוא מסיים את בית הספר, הוא מסיים, מה הוא אמור לעשות בערב בעיר. אז אני אומר בוא נתחם אותו במתחם, שהוא מתחם גם מצולם, גם יש שירותים, גם יש תאורה, וגם בעיקר הוא מרוחק מתושבים. הוא מרוחק מהתושבים. אין שום סיבה,

שוב אני אומר בהרגלי הבטיחות, ובשעות הפעילות, אבל אין שום סיבה שהילדים שלנו בכל מיני, בפארק הבנים, כמו שהילדים שלי הולכים אחרי צהריים בערב, להיות הומלסים, במקום להיות במקום כזה מסודר. לא מצריך עלויות, זה חוסך כסף לעירייה. אני רק מזכיר לכם ששעת עובד, גם אם יש שם עובד להשגיח על הדברים, אין שום סיבה שלא ייפתח. למה? כי הוונדליזם של כל יום שישי או כל יום שבת או בקיץ, [לא ברור, מישהו משתעל], תלמדו את זה עכשיו, תלמדו את זה, יש כל ערב וונדליזם. שלומי יגיד לכם, פבל יגיד לכם בשפע. יש המון וונדליזם, הוונדליזם הזה עולה כסף, מנסים לחסוך כל הזמן, אבל זה בסוף עולה כסף, כי כיסא שהוא שבור עולה 2,000 שקל, ופנס שהוא חשוך הוא גם עולה כסף, וגם מסכך את האישה הבוגרת שהולכת עם עגלה אחר כך, ונופלת.

הפנסים שלנו עולים כמעט 40,000 שקל.

פבל פולב :

כמה?

רועי מוסט :

40. הפנסים.

פבל פולב :

מהוונדליזם?

רועי מוסט :

כן.

פבל פולב :

כמו משכורת חודשית.

אורן חזן :

לכן אני אומר, הדבר הזה לדעתי זה בכוח שלנו, אין שום סיבה להתנגד לו, אלא אם רוצים לעשות דווקא, אבל אני לא, אנחנו באים לעשות בעד. מי שיצביע נגד... עכשיו זה מחבר אותי לתהליך השני. יש שם שני מבנים שנבנו לפני הרבה מאוד שנים. 10 שנים, 12 שנה, לא יודע. אז היה בהתחלה בעיה עם רישוי עסקים באוהל הגדול, אני יודע שזה תהליך, בסוף הרישוי נפתר, תודה לאל יש רישוי עסקים היום. אבל שוב, שני המתקנים האלה, שהם

רועי מוסט :

מתקנים ענקיים, אגב, בעיני שיכולים להניב כסף לעירייה. היום אין מקום לאף בעיר לעשות אירוע. אתה רוצה לעשות בר מצווה או אירוע של חתונה או מפגש, יש לך אולי מקום אחד, אולי שתיים. אז תמיד זה או בבית כנסת שהוא מקסים ונחמד, או ב [לא ברור] [ווילגי, פריליגי?], שהוא גם מקום נחמד וטוב. אבל יש כאלה שמחפשים אופי אחר לפעילות. יום הולדת 70 לאמא, יום הולדת לסבתא, לעשות איזה מפגש של העבודה, אין בעיר ממקום אחד שיכול להיות. יש לנו שני מקומות שהם מעולים לזה. אחד, יש את האוהל הלבן, כל הכנסים הגדול. אם יש רישוי עסקים, אין שום סיבה לא לאפשר לאנשים במחירון, כמו שבכל הארץ יש, מחירון ציבורי, כמובן הנחה, הייתי יוצא מחירון לציבור הרחב ולתושבי אריאל, זה מותר על פי חוק לעשות מחירונים שונים, להשכרה של המבנה. אני רוצה לעשות אירוע של בר מצווה, אני רוצה לעשות יום הולדת לאנשים, אתה רוצה לעשות לעשות לעבודה שלך, להזמין פה חברה, 100 איש, 200 איש, הרישיון הזה תקף. יש פה אוהל מדהים, אגב. מי שלא מכיר אותו, שווה ללכת לראות אותו. העירייה עשתה כמה פעילויות מאוד נחמדות בפורים וזה. או כנסים לכל דבר. אין שום סיבה, אגב. מה? לא שומע.

דובר : דקה.

רועי מוסט : בסדר. אני אקח את הזמן של יחיאל. אגב, לפי חוק, אם הוא לא מדבר 10

דקות, אז מותר לי. אם הוא לא מדבר, אז אני מדבר.

דוברת : אני אתן לך את שלי.

רועי מוסט : אז רגע זה נושא הסעיף הראשון, אז יש לי 10 דקות לסעיף השני.

דובר : לא, אתה מדבר על הסעיף השלישי עכשיו.

שלמה רואימי : לא, לא, הוא שני.

[מדברים ביחד].

- אורן חזן : רק לדייק, יש לך 10 דקות על כל סעיף. שנייה.
- רועי מוסט : בסדר.
- אורן חזן : ורועי, סליחה, על פי התקנה ועל פי המינהל התקין, מסיימים סעיף, מצביעים עליו, עוברים לסעיף הבא. זה לא שכונה. עיריית אריאל זה לא שכונה. זה שיש פה ראש מועצה שרוצה להביא לפה התנהלות של שכונה, מהשכונה שבה הוא גדל, זה דבר אחר. אנחנו לא ניתן לזה יד. אל תתרגש מה,
- רועי מוסט : לא, לא מתרגש.
- אורן חזן : יש לך 10 דקות.
- רועי מוסט : לא מתרגש.
- אורן חזן : אתה כרגע ב10 דקות שלך.
- רועי מוסט : ההתנהלות, תשמע, אני הייתי בהרבה ישיבות כאלה, שראש העיר מזלזל ומרגישים הרגשה של ניצחון.
- אורן חזן : חי בעולם,
- רועי מוסט : לא, לא, עזוב. התהליך הוא תהליך ארוך, אני לא מפחד מדרך ארוכה. אני חושב שהזלזול שלו זה זלזול שלו, זה רק עליו, לא עליי, אני לא מזלזל, אני בגיר מסודר. לכן אני מציע, אם היועץ משפטי, יש למישהו להגיד כמה דברים, אני מציע להצביע, לפחות לפתוח את הפארק. כמובן.
- אורן חזן : רגע, אני רוצה לדבר על זה גם.
- שלמה רואימי : נעלה להצבעה.
- אורן חזן : לא, לא, אני רוצה לדבר. יש לנו זכות לכל אחד מאיתנו 10 דקות על כל סעיף בנחת.

- שלמה רואימי : העיקר נחת.
- אורן חזן : אם מישהו רוצה לומר לפניי. קודם כל, שאלה. הישיבות לדעתי אמורות להיות מצולמות, ישיבות פתוחות. הצביעו על זה במועצה בעבר.
- שלמה רואימי : לא בהכרח.
- אורן חזן : מה זה לא בהכרח? אתה הסברת לי שבעבר,
- פבל פולב : הצבענו.
- אורן חזן : מועצת העיר הצביעה על כך ששיבות מועצה היו משודרות בשידור חי.
- פבל פולב : מה החוק אומר, אני לא יודע.
- אורן חזן : אבל אם הצביעו על זה במועצת העיר, והעבירו את זה.
- שלמה רואימי : מתי הצביעו?
- אורן חזן : במועצה הקודמת הצביעו על זה.
- שלמה רואימי : לא רלוונטי.
- אורן חזן : לפי מה אתה קובע שזה לא רלוונטי. אוקיי, אז לא רלוונטי.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : אז גם הוועדות הקודמות לא רלוונטיות.
- שלמה רואימי : לא רלוונטי.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : אי אפשר חלק וחלק.
- שלמה רואימי : חברים, בואו.
- אורן חזן : לא, אבל היא שואלת שאלה נכונה. הרי החוק אומר,
- שלמה רואימי : זה לא הנושא.
- אורן חזן : לא.
- שלמה רואימי : אם אתה רוצה להעלות הצעה לסדר, אז בפעם הבאה.
- אורן חזן : קודם כל, זה חלק מהנושא. הניסיון שלכם,
- שלמה רואימי : בפעם הבאה תעלה הצעה לסדר.

- אורן חזן : הניסיון שלכם לסתום לנו את הפה או לעשות פה דברים במחשכים, הרי הוא לא יצלח. רואימי, הרי אתה לפי, לא יודע, איזה שמועות, אני תכף אשאל אותך אם השמועות נכונות.
- שלמה רואימי : לא תקבל תשובה.
- אורן חזן : לא, בסדר, השמועה אומרת שאתה עוזב עוד מעט.
- שלמה רואימי : לא תקבל תשובה.
- אורן חזן : למה אתה מחייד?
- שלמה רואימי : כי לא תקבל תשובה.
- אורן חזן : אוקיי, אתה לא חייב לענות, זה בסדר. אבל אני כן רוצה לדייק, אם אתה טוען שאין דין רציפות,
- דובר : [לא ברור].
- אורן חזן : אם אתה טוען שאין דין רציפות לדבר הזה, אנחנו נעלה את זה בפעם הבאה בישיבה הבאה. אני רק רוצה להבין, שיירשם לפרוטוקול. יש דיון רציפות לזה או אין? לפרוטוקול, שזה יופיע בפרוטוקול.
- עו"ד דויד זיו : שיירשם בפרוטוקול.
- אורן חזן : אז קודם כל, ישיבת מועצה אמורה להתנהל קודם כל בראש ובראשונה בדיון על הפרוטוקול של הישיבה הקודמת.
- עו"ד דויד זיו : לא בישיבה שלא מן המניין.
- אורן חזן : לא קיבלנו, בסדר, אין בעיה. אתה טוען שלא, אין בעיה. כל השאלות שלי נשאלות כדי שיופיעו בפרוטוקול. אתה אומר שלא בישיבה שלא מן המניין, בסדר. ובישיבה שמן המניין, הם אמורים להתקיים?
- שלמה רואימי : אני באמת,
- אורן חזן : אני רואה את היועץ המשפטי מהנהן, אני אשמח לשמוע אותו.

- שלמה רואימי : לא מהנהן לשום דבר.
- אורן חזן : לא, רגע. אני רואה את היועץ המשפטי מהנהן, אני אשמח לשמוע את דעתו.
- עו"ד דויד זיו : בישיבה שלא מן המניין, אתה 48 שעות לפני מגיש בקשה לתיקונים, ככל שיש לך.
- אורן חזן : ככל שנקבל אותו.
- עו"ד דויד זיו : כמובן. [לא ברור, מדברים ביחד].
- אורן חזן : אז אני רוצה שיופיע כבר היום בפרוטוקול, כדי שלא יהיה מישהו שייתן שינוי וכאילו השתיקה שלנו הייתה הסכמה.
- עו"ד דויד זיו : לא, לא, לא.
- אורן חזן : על אף שאנחנו,
- עו"ד דויד זיו : מרגע הקבלה, אני עוצר אותך, מרגע הקבלה יש לך 48 שעות לרשום בקשה לתיקון פרוטוקול ככל שבידיך.
- אורן חזן : מקובל,
- עו"ד דויד זיו : למנכ"ל.
- אורן חזן : מקובל, אני רק רוצה שיופיע כבר עכשיו כאן, אנחנו במחאה הזאת, ללא כל קשר לסעיפים, רק כדי לדייק את החוקתיות. והנה, הנה, שטבון ברח. יפה. תברח. תברח. אנחנו נחכה לו.
- שלמה רואימי : זה על חשבון הזמן שלך.
- אורן חזן : לא, זה על חשבון הזמן של הציבור.
- שלמה רואימי : לא, לא. אתה יכול להמשיך.
- אורן חזן : אני חוזר ואומר.
- שלמה רואימי : מבחינתי הזמן עובד.

- אורן חזן : אני, אני חוזר ואומר עוד פעם. אין לי בעיה, הוא יכול לברוח, זה שהוא בורח זה לא אומר שהוא יכול להתעלם מהחוק. לגבי הזמן שלי, עוד לא התחיל, כי אנחנו בדיון על ישיבה הקודמת. יש פה דברים שנעשים, אתה טועה. שלמה רואימי :
- אורן חזן : אתה טועה, לא אני טועה. יש פה דברים שנעשים בניגוד לכללים, ואנחנו כרגע מדברים על הכללים. אנחנו במחאה על ישיבת מועצה מספר 4 שנפתחה שלא כדין ונסגרה שלא כדין. שלמה רואימי : זה לא הנושא.
- אורן חזן : תן לי רגע.
- שלמה רואימי : זה לא הנושא.
- אורן חזן : אני רוצה שזה יופיע בפרוטוקול.
- שלמה רואימי : זה לא הנושא.
- אורן חזן : תתחייב לי שלא,
- שלמה רואימי : זה לא הנושא.
- אורן חזן : תתחייב לי שלא תטענו לשיעורים, אורן, זה לא הנושא.
- שלמה רואימי : תתחייב לי לפרוטוקול.
- דובר : [לא ברור].
- אורן חזן : אני לא יודע, אני כבר נתקלתי, [מדברים ביחד].
- אורן חזן : אני מנהל מולכם את השיחה? אני, אין לי בעיה לנהל מולכם את השיחה.
- שלמה רואימי : לא, אני משיב לך.
- אורן חזן : לכבוד הוא לי.

שלמה רואימי :	אני משיב לך. תראה, יש מכתב תלוי ועומד,
אורן חזן :	נכון. שעדיין לא קיבלנו.
שלמה רואימי :	תקבל, חכה.
אורן חזן :	מחכה בסבלנות.
שלמה רואימי :	תן לי רגע.
אורן חזן :	יש לנו סבלנות.
שלמה רואימי :	למרות שזה לא הנושא, אני משיב לך.
אורן חזן :	אתה יודע ששיבת מועצה, אפשר לנהל בה דיון גם. אתה יודע, היא לא,
שלמה רואימי :	יש שתי אפשרויות. או שאנחנו דווקניים בהתאם לסדר היום, או שמעלים
אורן חזן :	כל דבר. מאחר שאני לא קובע את סדר היום, ואני לא יו"ר הישיבה,
שלמה רואימי :	אני לא יודע מי קובע את סדר היום.
אורן חזן :	אני קבעתי.
שלמה רואימי :	מתי נקבע? כי אם זה נכון מה שאתה אומר, אין דין רציפות גם לבחירה
אורן חזן :	שלך.
שלמה רואימי :	אם אתה תקשיב פעם אחת,
אורן חזן :	אני מקשיב תמיד.
שלמה רואימי :	אני אסביר.
אורן חזן :	לא רק שומע, מקשיב. הבעיה שאתה לא מקשיב.
שלמה רואימי :	אוקיי.
אורן חזן :	כן.
שלמה רואימי :	הישיבה שמן המניין נדרשה על ידך ועל ידו.
אורן חזן :	נדרשה על ידי כולנו.
שלמה רואימי :	על ידי,

כיוון שאתם לא עושים את עבודתכם.	אורן חזן :
אנחנו מפגרים.	שלמה רואימי :
חס וחלילה.	אורן חזן :
בישיבה שלא,	שלמה רואימי :
אתה יודע שעל פי חוק אסור להשתמש גם במילה הזו.	אורן חזן :
אנחנו, לא אתה.	שלמה רואימי :
רק שתדע. על פי חוק, על פי חוק,	אורן חזן :
אורן. אורן.	שלמה רואימי :
זה עבירה להשתמש במילה הזאת.	אורן חזן :
אורן.	שלמה רואימי :
תכבד.	אורן חזן :
היות,	שלמה רואימי :
הבעיה שאתה,	אורן חזן :
היות,	שלמה רואימי :
מדבר כמו,	אורן חזן :
היות,	שלמה רואימי :
כן.	אורן חזן :
ואתם קבעתם, ביקשתם ישיבה, הישיבה נקבעה לפי הסעיפים שביקשתם,	שלמה רואימי :
אך ורק על הנושאים האלה, נקודה.	
אני,	אורן חזן :
נקודה.	שלמה רואימי :
אני אומר עוד פעם.	אורן חזן :
נקודה.	שלמה רואימי :

הסברתי לך בפעם הקודמת, ואדוני כנראה או לא הקשיב או לא רצה להקשיב או רגיל לדברים אחרים. אז אם אדוני קצת מבולבל, אני איישר אותנו. פה זה לא טורקיה, ופה גם לא צפון קוריאנה. לא אתה ולא אף אחד מחבר רעיך יסתום לאף אחד מאיתנו את הפה. ואם אתם עושים דברים שהם בגדר עבירה על החוק ואתם עבריינים, ואתה יכול לצטט אותי, כי אתם עוברים על החוק, זכותי להתריע על הדבר הזה, כדי שכשאני אפנה לממונה, כי כשאני אפנה לממונה,	אורן חזן :
אני אומרת יש כללים ברורים.	שירה דקל כץ :
כי כשאני, אני מבקש לא להיכנס לי לדברים.	אורן חזן :
לגמרי.	דובר :
אני מבקש שלא ייכנסו לי בדברים.	אורן חזן :
אנחנו נפזר את הישיבה עוד מעט.	שלמה רואימי :
אתה לא יכול לפזר, אנחנו עוד פעם חוזרים לאותה נקודה.	אורן חזן :
אתה זוכר בפעם שעברה, אני אמרתי למקליט שיפסיק להקליט?	שלמה רואימי :
הבובות שלא יפריעו.	אורן חזן :
אני אמרתי למקליט להפסיק להקליט. ואני אומר לך,	שלמה רואימי :
[לא ברור, מדברים ביחד].	אורן חזן :
תקשיב לי רגע.	שלמה רואימי :
[לא ברור, מדברים ביחד].	אורן חזן :
תקשיב.	שלמה רואימי :
צוחק מי שצוחק אחרון.	אורן חזן :
תצחק כמה שאתה רוצה.	שלמה רואימי :
[לא ברור, מדברים ביחד].	אורן חזן :

שלמה רואימי :	אני אומר לך דבר אחד. הישיבה היום היא אך ורק על 4 הנושאים שרועי ביקש.
אורן חזן :	למה אתה אומר הישיבה... בגלל זה אני רוצה...
שלמה רואימי :	רק על זה.
אורן חזן :	אני מתחיל בתרעומת כבדה על זה שבבושת פנים אתם מבזים את זכר הנופלים, שאתם קובעים ישיבה בערב יום הזיכרון. עשיתם את אותו דבר בשבוע שעבר. השפן הקטן שיושב בכיסא רשות המועצה ברח כדי לא לשמוע את הדברים שבאתי לומר לו, אבל הציבור ישמע אותנו.
שירה דקל כץ :	רשום לפרוטוקול שזה הפרה?
אורן חזן :	יש פרוטוקול, בסדר, לא להפריע לי.
שירה דקל כץ :	[לא ברור, מדברים ביחד].
אורן חזן :	כשיגיע תורך לדבר,
שירה דקל כץ :	אורן, לא.
אורן חזן :	תדברי.
שירה דקל כץ :	אורן.
אורן חזן :	את לא תדברי.
שלמה רואימי :	אתה משתלט על הישיבה כל הזמן.
שירה דקל כץ :	לא, לא, לא.
[צעקות]	
רועי מוסט :	שיבוא לישיבה, שינהל את הישיבה.
שירה דקל כץ :	לא, מי ש,
[צעקות]	

- שלמה רואימי : לא, לא, לא. אני מנהל את הישיבה. אני מנהל את הישיבה. הוא ידבר על מה שהוא רוצה. אנחנו בעוד 4 דקות הוא יפסיק לדבר.
- אורן חזן : לא, יש לי עוד. אחרי זה אני אקבל זכות דיבור מאחד מחבריי ואני אמשיך.
- שלמה רואימי : אין בעיה, ותמשיך לדבר. ואני מבקש מכולנו להיות,
- אורן חזן : אבל בינתיים,
- שלמה רואימי : בסבלנות.
- אורן חזן : 30 שניות,
- שלמה רואימי : תדבר על גידול חסה בשטחים.
- אורן חזן : לא, אנחנו לא נדבר על גידול חסה בשטחים, כי גם זה גדול עליכם, שלומיק.
- שלמה רואימי : כן.
- אורן חזן : גם זה גדול עליכם.
- שלמה רואימי : בסדר, אוקיי.
- אורן חזן : אני יכול לדבר על מה שאני רוצה.
- שלמה רואימי : אני לא רוצה להיכנס,
- אורן חזן : את אולי בהסכם הקואליציוני שלך או בסיכום שיש לך עם השפן הקטן שברח מהישיבה,
- שירה דקל כץ : אני לא רוצה לדבר,
- אורן חזן : יכולה לדבר על מה שהוא אישר לך. אני יכול לדבר על מה שאני רוצה.
- שירה דקל כץ : [לא ברור, מדברים ביחד]. זה סיבה לסגור את הישיבה.
- [מדברים ביחד].
- [צעקות].
- שלמה רואימי : שנייה, אני אומר דבר אחד. אם אתה תדבר על הנושאים שעל סדר היום,
- אורן חזן : אני יכול לדבר על מה שאני רוצה.

- שלמה רואימי : תדבר. אם לא, באמת. אורן, אורן, אורן, אורן, רגע. אני מבקש.
[מדברים ביחד].
- שלמה רואימי : אני אומר בצורה מאוד ברורה. אם לא תדבר,
אורן חזן : שלמה.
- שלמה רואימי : תקשיב לי.
אורן חזן : לא, אתה גם תקשיב לי.
- שלמה רואימי : אם לא תדבר רק על הנושאים שעליהם כינסנו,
אורן חזן : מה, אתה תרביץ לי?
- שלמה רואימי : אנחנו נסגור את הישיבה.
אורן חזן : אתה עוד פעם, מתוקף מה תסגור את הישיבה?
- שלמה רואימי : מתוקף זה שאני מנהל את הישיבה.
[צעקות].
- אורן חזן : אני חושב שבחרותך,
שלמה רואימי : תתקדם.
- אורן חזן : בחרותך מביישת את נעורידך, וחבל שזה הרושם שתשאיר בעיר אריאל
אחרי שיזרקו אותך מכאן. עכשיו בוא נדבר לעניין. עצוב לי,
שלמה רואימי : אני ברגע סיימתי להיפגש.
- אורן חזן : זה הבעיה שלך.
שלמה רואימי : אני יכול [לא ברור, מדברים ביחד].
- אורן חזן : אתה יכול.
שלמה רואימי : לא, לא.
- אורן חזן : אתה יכול ללכת.
[צעקות].

אורן חזן :	שלמה, האמת כואבת.
שלמה רואימי :	מה זה פרחח?
אורן חזן :	לא דיברתי לא יפה.
שלמה רואימי :	אני בן 68.
אורן חזן :	ששש.
שלמה רואימי :	קצת יותר מבוגר ממך.
אורן חזן :	לא לצעוק.
שלמה רואימי :	באמת, אני לא רוצה,
אורן חזן :	ששש. לא לצעוק, שלמה.
שלמה רואימי :	בושה.
אורן חזן :	שלמה, לא לצעוק.
שלמה רואימי :	בושה.
אורן חזן :	לא לצעוק.
שלמה רואימי :	בושה.
אורן חזן :	תכבד את הכיסא שלך.
שלמה רואימי :	בושה.
אורן חזן :	אמרתי לך,
שלמה רואימי :	בושה. אתה בושה. אתה בושה.
אורן חזן :	בחרותך מביישת,
שלמה רואימי :	אתה בושה. אתה בושה.
דוברת :	גועל נפש.
שלמה רואימי :	אתה בושה. ואני אומר לך שאתה בושה.
אורן חזן :	אתה יכול להגיד לך מה שאתה רוצה.

- שלמה רואימי : טוב.
- אורן חזן : אני יכול להגיד,
[צעקות].
- פבל פולב : בואו נחזור לעניין.
- אורן חזן : אני חוזר,
- שלמה רואימי : פבל, אני אומר לך. פבל, אלכס, רועי, אתם לא יכולים ככה להסכים עם התנהלות כזו. אתם לא יכולים להסכים שבן אדם ככה ידבר.
- אורן חזן : מה אתה חושב,
- שלמה רואימי : אסור לכם להסכים לזה.
- אורן חזן : מה אתה חושב, שהם יהיו בובות שלכם?
- רועי מוסט : אתם פונים אלינו, אני לא מנהל את הישיבה.
- דוברת : זה לא קשור.
- רועי מוסט : אורן ואני לא אותה מפלגה. אורן זה [לא ברור], ואני [לא ברור], אתה פונה אליי.
- [צעקות].
- שלמה רואימי : אני אומר לך, אתה תושב בעיר אריאל.
- רועי מוסט : אתה לא,
- שלמה רואימי : תושב בעיר אריאל.
- רועי מוסט : סליחה. סליחה. רגע, רגע, רגע. חבל שאתה קופץ לי, אבל אין מה לעשות. עד עכשיו ראית איך ראש העיר מתנהג אלינו?
- דובר : מה?
- רועי מוסט : רגע. איך שראש עיר מתנהג אלינו, זה גם יפה, זה גם [לא ברור]?
- יאיר שטבון : איך מתנהג?

- רועי מוסט : הולך, כותב, מתקשקש. הולך, לא מתייחס,
- יאיר שטבון : איך אני מתנהג?
- רועי מוסט : אני אומר לך. הולך, לא מתייחס ברצינות, הולך מתקשקש עם שירה פה בצד. זה גם יפה? זה לא בסדר, זה לא מכבד באותה מידה. באותה מידה לא מכבד.
- שלמה רואימי : בוא.
- רועי מוסט : לא, רגע שנייה.
- [צעקות].
- שלמה רואימי : אדון חזן, תמשיך.
- רועי מוסט : אתה לא רוצה, תצביע נגד, אין שום בעיה.
- [צעקות].
- שלמה רואימי : אדון חזן, תמשיך.
- אלכס ירמולנסקי : שלמה, פנית, אנחנו יושבים ואנחנו מדברים בזמן שמותר.
- שלמה רואימי : סבבה.
- רועי מוסט : לא הבנתי מה זה קשור אליי.
- שלמה רואימי : חזן, תמשיך.
- אורן חזן : חבר המועצה חזן, בשבילך. בסדר, אנחנו לא ברחוב. אוקיי. הסברתי לך כבר פעם אחת, אל תיתן שבחורותך תמשיך לבייש את נעורך. עכשיו נחזור לענייננו. אני מוחה נגד ראש המועצה שפשוט מזלזל באבל, בשכול, מתהדר במדדים שלו במשך תקופה כל כך ארוכה, מספר על איך הוא איבד חברים, על איך הוא בכה, אבל קובע ישיבה בערב יום הזיכרון, והיום במקום שאנחנו נלך, נלווה את החברים שלנו, נלך נלווה משפחות שכולות שגם בהם אדון שטבון פגע. במקום שאנחנו נתארגן לראש המועצה, במקום

שאנחנו נבוא ונדבר על דברים לטובת העיר, אתה פותח אירוע על סטופר.
כל המדינה נמצאת באבלות כרגע, ואתה ביקשת, ואתה ביקשת,

[מדברים ביחד].

אורן חזן : מה, זימון לשבעה ימים?

[מדברים ביחד].

[צעקות].

שלמה רואימי : מישהו רוצה עוד להגיב?

רועי מוסט : רגע, אני אענה לשירה, כי שירה עכשיו אומרת דברים חשובים.

אורן חזן : מאוד, פתאום.

רועי מוסט : רגע, שנייה. קודם כל, החוק אומר עד 7 ימים. החוק אומר עד 7 ימים.

שלמה רואימי : עד?

רועי מוסט : רגע, שנייה.

שירה דקל כץ : עד. עד.

רועי מוסט : אז רגע. רגע, רגע. קראתם לי, רגע.

יאיר שטבון : אני לא מוכן לריב בערב יום הזיכרון.

[צעקות].

שלמה רואימי : רועי, בוא נענה.

רועי מוסט : רגע, אני רוצה לענות.

שלמה רואימי : אני רוצה לדבר על ההצעות לסדר.

רועי מוסט : היא אמרה,

שלמה רואימי : ולא לדבר על דברים אחרים.

[מדברים ביחד].

שלמה רואימי : בוא נדבר רק על ההצעות לסדר.

רועי מוסט :	לי קראו,
שלמה רואימי :	כדי שלא נבזבז את הזמן.
רועי מוסט :	שמע, זה עצוב מאוד מה שקורה.
שלמה רואימי :	אוקיי.
רועי מוסט :	המלמולים מתחת ללשון.
שלמה רואימי :	פבל, אתה רוצה לדבר?
אורן חזן :	לא, סליחה, אני לא סיימתי.
שלמה רואימי :	פבל.
אורן חזן :	סליחה, סליחה, לא נגמר לי הזמן.
שלמה רואימי :	אני סיימתי אותו.
אורן חזן :	אתה לא יכול לסיים לי את הזמן.
פבל פולב :	אל תשאל אליי, כי אני אשאל אותך, אני לא שמעתי שראש העיר מינה אותך לנהל את הישיבה.
יאיר שטבון :	אני מיניתי אותו.
פבל פולב :	אז עכשיו מינית אותו. עזוב. תירגע, קודם כל עזוב, לא צריך.
יאיר שטבון :	בנחת.
פבל פולב :	אנחנו נדבר.
[מדברים ביחד].	
פבל פולב :	לא משנה מה, יש פה חברי מועצה.
שלמה רואימי :	יש פה אנשים, באמת.
פבל פולב :	אז אני אגיד משפט שאמרתי לחבריך וחברי, לשבירו, אמרנו קצת כן, כן.
	בן אדם אי אפשר להעלים. הוא מחליט לבד מתי הוא נעלם. קודם כל, קחו

את זה מתנה. אפשר להעלים לבן אדם. אם אתה נעלבת, החלטת. באהבה
אני אומר.

תודה.

יאיר שטבון :

דבר שני, חברים, דברים משתנים בפוליטיקה. הייתם באופוזיציה, אנחנו,
הייתי באופוזיציה, דיברתם אותו דבר, ביקשתם ובסוף נעליים האלה
כנראה קניתי מהר מדי. זה בסדר, אבל לפחות תקבלו, אתם הייתם בכמה
מקומות גם, אז זה דבר שתיים. צריך לדעת לזכור שקואליציה ואופוזיציה
משתנים. פוליטיקה זה לא משהו מחוז, לא שחור לבן. זה דבר שלישי. ראש
העיר, לנו לתושבים, חברי מועצה, מותר לכעוס. אמרתי גם לשבירו ז"ל.
לרון נחמן לא יכולתי להגיד את זה, לא היה לי את האפשרות. לא צריך
לכעוס, צריך להתמודד.

פבל פולב :

מקשיבים.

יאיר שטבון :

זה התפקיד.

פבל פולב :

מקשיב.

יאיר שטבון :

ודרך אגב, לא קשור בשכר, אבל אם כבר חוזרים, אז בשכר אתה חייב, זה
תפקידך להקשיב מה אני סובל ואת הקהל שלי, ומותר, כי בן אדם, אני
יודע להתנהג אחרת, כל אחד יודע להתנהג אחרת. אנחנו לא נלמד, אז תנסו
למצוא את האמצע. גם אם רוצים, תגיבו, לא רוצים, אל תגיבו, אבל
הפונים, ובאמת היום לא יום עצוב, היום יום קשה מאוד, ולא הייתי עושה
ישיבה ביום הזה. ובאמת פעם שעברה לא עשיתם, וכנראה יש אפשרות.

פבל פולב :

נעמי אברמוביץ ירקוני : כמו שלא היית עושה ישיבה ביום השואה.

אני כן, אני מסכים. אני מדבר בשם סיעה שלי, הייתי מסכים לדחות אותה
ויש מה לעשות בחיים. אבא שלי הגיע מחו"ל, אח שלי הגיע מחו"ל, לא

פבל פולב :

ראיתי אותם 5 שנים, ואני פה. כי באמת נוער חשוב, כי אני מדבר בשם סיעה ובשמי, כי אני כל הזמן דיברתי על סדרי עדיפויות. יש הרבה מה לעשות בעיר הזאת ולא הכל היה מושלם. עובדה שהצבענו ליאיר כי לא היינו מבסוטים מהקדנציה. הרבה דברים רצינו לעשות. הרבה עשינו, הרבה לא הצלחנו. ראש העיר קובע. דיברנו הרבה לפני, חשבנו חשוב מאוד לעשות דברים הקריטיים. ביטחון שמחתי, קיבלנו כסף. זה כבר משהו. ילדים פשוט, אני מדבר בשם סיעה, בשם אלכס, הוא יגיד גם בשמו שהלכנו הרבה בשטח. גם בשם שפע. המון כספים מבזבזים כי הוונדליזם, לא בגלל שילדים רעים. קשה להם, אין להם מקום, אין להם מסגרת. אפשר לדבר על זה שנים, כמו בת שלי שעזבה את הגן ילדים, שיפצנו את הגן ילדים, רבתי עם אלי, כי צריך הכל לזמן. לא שאני בזמן שלי, אבל זה לא נכון לחכות 3 שנים. אין לזה גם היגיון, וזה חשוב מאוד שתשימו סדרי עדיפויות ותשקיעו את הכספים האלה מיידית עכשיו, כי השנה הזאת, בשנה הבאה תהיה הרבה יותר קשה, גם מנטלית, הילדים, ההורים אין להם כוח. אני מרגיש את זה בבית, הבת שלי עוד לא בת 12, קשה מאוד, ויש לי בת אחת, וזה יתרון וזה חיסרון. אני רואה שיש רוב משפחות שיש הרבה ילדים ומעסיקים אחד את השני איכשהו. יש מינוסים אחרים, אבל אני 100% ריכוז שמה.

פבל, עזוב.

דובר :

לא, אני אומר את זה, ריכוז שמה. לא, אני מניח שאני מדבר ברצינות, לא פשוט. מצד שני, היום פעם ראשונה היא אמרה לי, באבא, אנחנו הולכים לטקס. פעם ראשונה, אני סוחר אותה כל הזמן. יש, אנחנו כל הזמן מנסים לעשות איזשהו איזון. הישיבה הזאת חשובה וחשוב לעשות את כל

פבל פולב :

המאמץ, בכל תנאים שתחליטו, כהנהלה, אנחנו רוצים שילדים יתחילו להשיג את עצמם תרבותית במקום שלא יפריע לאנשים. היו לנו ניסיונות, ממש כשלנו. אני יודע כשלנו, כי חלק מקואליציה לא קיבלתי החלטה. אני רוצה שגם אתה תיקח את האחריות על עצמך, כי הילל לקח אחריות, ואני סבלתי. כי פנו אליי ברחוב שהיה גן ועשו שמה, נתנו אישור לשחק והם עשו שם רעש. כל השכונה סבלה שם, כל הרחוב. זאת אומרת צריך לחשוב, אבל חייבים לעשות את זה, לא מחר, לא עוד שנה. אני רוצה לקבל את הישיבה הזאת בחיוביות, ומה שלא צריך לשים בצד, אבל אתם צריכים להיות.

אבל אני,

שלמה רואימי :

אתם צריכים לעבוד יותר קשה מאיתנו. בקואליציה תעבדו יותר קשה.

פבל פולב :

בוא נדבר על הנושא שלשמו התכנסנו.

שלמה רואימי :

אולי גם תגיד לנו מה להגיד, לא רק לדבר, על מה לדבר, תגיד לנו מה להגיד.

אורן חזן :

שלמה, אבל,

פבל פולב :

העניין הוא,

שלמה רואימי :

אני אמרתי בהתחלה, כשנוח אז אפשר לדחות ישיבה. כשלא נוח, אז אתם חונקים. זה לא נעים. אני הייתי בשני סיטואציות, אבל אף פעם לא אמרתי את זה, כי ידעתי שהיום אני בקואליציה מחר באופוזיציה. אנחנו צריכים לזכור, אנחנו בכל מקרה כולם יושבים פה בשביל, אנחנו קואליציה, אופוזיציה, יש לנו אחריות מסוימת. הרי ישבו פה אנשים ויושבים אנשים מאחורי שכן עשו את זה. ואני לא מאשים אותם, כי זה היה מעליהם, ומישהו לא נתן להם, באותה סיטואציה רק לא עבר חצי שנה. צריך, צריך לנסות לעשות את זה אחרת. לגבי סעיפים, לגבי, כן, אני חושב שכן יהיו הוצאות וצריך להשקיע כסף. ואנחנו יודעים שיש אפשרות, יש אפשרות.

פבל פולב :

דוברת:

[לא ברור, מדברים ביחד].

פבל פולב:

אני יודע, מדבר בשמי כי דיברנו, ישבנו, אני יודע שיש כסף, חשוב להשקיע אותם לשם עכשיו, כי אחרת אבדנו שנה. בשנה הבאה אני מפתח שכבר לא יהיה כסף. כי כל הכסף שאנחנו מקבלים כנראה יקוזז לנו ממענקים. הלוואי שזה לא יקרה, אני אופטימיסט, אבל בכספים אני מאוד ריאלי. אז אני כן מבקש לתת לזה כיוון. תציעו הצעות, תשנו, אל תחתכו. אל תחשבו על הפוליטיקה, מי יצביע בעד, מי נגד, מי קואליציה, מי אופוזיציה. תודה רבה.

אלכס ירמולנסקי:

גם אני רוצה לדבר על הסעיף הראשון, לגבי האוהל...

[מדברים ביחד].

אלכס ירמולנסקי:

אוקיי. אז כפי שאתם יודעים, הפארק הזה באמת הוא פארק מדהים ובני נוער שלנו כל הזמן פונים אלינו ואנחנו גם ניסינו לפתוח את זה בקדנציה הקודמת. עכשיו אולי מאוחר, אבל כן ניסינו את זה. אני חושב שהגיע הזמן באמת שאנשים שיושבים פה, חוץ מאולי כמה שהם לא מבינים אולי במי צעיר ומי לא, אבל צעירים זקוקים לפארק הזה. הם באמת צמאים למקום שאפשר באמת גם לטייל בו, גם אימהות עם ילדים יכולים להיכנס לשמה לטייל בפארק. אני חושב שאין שום סיבה להשאיר אותו סגור. אנחנו יודעים שבפארקים האחרים בערים אחרות, אולי לא כזה פארק, כן, אולי הוא לא עם מתקנים כאלה, אבל עדיין פותחים את הפארקים הגדולים ואנשים נכנסים לשמה גם בשעות הערב, גם בשעות הבוקר, מטיילים שמה. אפילו פארק בראש העין, כן, איפה שיש את הטירה, פתוח, של קרן קיימת, נכון. הוא פתוח משעה 6 בבוקר, 3,000 רגעים, משש בבוקר עד 9 בבוקר, הוא פתוח בחינם לכולם. למה, שאנשים יוכלו להגיע, תושבי ראש העין,

לרוץ שמה, קצת לנשום את הטבע. אז גם אני חושב שבאמת חייבים לעשות
הכל בשביל לחסוך,

רועי מוסט : מה אתה מביא דוגמאות, יש מלא.

[מדברים ביחד].

אלכס ירמולנסקי : גם בפתח תקווה.

דובר : אני הייתי, שילמתי.

רועי מוסט : על החניה אולי.

דובר : לא, בכניסה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : כי אתה לא חבר של הגנת הטבע.

[מדברים ביחד].

יוסי שמאי : רשות הטבע והגנים, הם גם דואגים לתפעול שלו, אז בגלל זה אתה משלם

כסף.

אלכס ירמולנסקי : אז שמה בשעות הבוקר זה בחינם לכולם. אתה מבין, אתה יכול להגיע

בראש העין לפארק כזה, אוקיי.

אורן חזן : פארק הירקון, 6 עד 8.

דובר : פארק אפק.

[מדברים ביחד].

אורן חזן : אני רוצה להגיד עוד כמה מילים בבקשה על הנושא. יש לי זכות, גם לא

גמרתי את הזמן שלי, הפרעתם לי. וגם אם הייתי רוצה, הייתי לוקח

מחבריי. סיימת, אלכס יקירי?

אלכס ירמולנסקי : כן, סיימתי.

אורן חזן : אז בוא, אני רוצה, שוב תחת מחאה על מועד הישיבה, על ההתנהלות

הביזיונית, כיוון שאני לא אתן לכם את התענוג לנסות כמו שעשיתם בפעם

הקודמת לזרוק נושאים חשובים לסדר היום לפח, כאילו מישהו הפריע לכם, למרות שאתם הבעייתיים. אז אני כן אגע, מתוך כבוד לחברי, לתושבים וחבריי באופוזיציה, אני כן אגע בנושא. קודם כל אני מתחיל מהסוף להתחלה. היה זה ראש המועצה שטבון שבמהלך הקמפיין שלו התרברב וסיפר רבות על זה שהפארק הזה צריך להיות פתוח. ולכן אנחנו מנגישים לך, אנחנו עוזרים לך, כיוון שאתה כל כך מבולבל ואתה לא ממש יודע מה עושים כראש רשות. אנחנו מנגישים לך עבודה נכונה לטובת התושבים בעיר אריאל. יש את פארק עפרון, שאתה במחטף ניסית לשנות לו את השם, גם בניגוד לכללים, לתקנות, לחקיקה. אתם חושבים שהעיר זה העסק הפרטי שלכם. וגם על זה אנחנו נדבר בפעם הבאה, תהיה על זה ישיבה בפני עצמה. כמה בדיחה של, כמה פלסטרים שנעשו שם, ומתוך סיפור כאילו הקמתם פה פארק.

בפגישה.

יאיר שטבון:

אתה התחייבת, אם תושב רוצה להגיד לך משהו, אני מוכן לוותר על הזמן שלי. אני דווקא אשמח. אם תושב רוצה, אני מוכן. אתה יכולת לצאת, לא להקשיב מקודם, אתה יכול לצאת גם לדבר עם התושבים. אני אין לי בעיה. הוא מדבר על רחוב הפסגה שכרגע מנתקים לכל הרחוב גז.

אורן חזן:

גם לחצי עיר ניתקו גז, אבל אין רשות בעיר, אין מנהיגות, נדבר גם על זה. נראה אם זה גדול עליו, בסדר. אני חוזר ואומר עוד פעם. אתה סיפרת סיפורים שאתה רוצה לפתוח את הפארק, והפארק הזה ויש בו שבילים, ואתה סימנת שבילים, ואתה הלכת, ובאת. אז אני חושב שיהיה נכון שבתור מי שהתרברב במהלך הקמפיין שלו על הפארק הזה, יהיה נכון שתבוא ותצביע. זה אחד. דבר שני, תראו, יש פה מין טעות. יושבים פה

דובר:
אורן חזן:

אנשים בקואליציה ואמורים לנהל את העיר, אבל יש להם אפס הבנה במה תפקידה של הרשות המקומית, מי בעלי הבית, מי האורחים, מי הרשות הנותנת ומי המקבל. בהקשר הזה זה בא לידי ביטוי גם בפארק הזה. זה לא רלוונטי בכלל מי מתפעל את הפארק. הפארק הוא בשטח העיר אריאל. אגב, באופן אבסורד, בדיוק כמו שהאחריות שלכם על הכביש של ציר סלפית, שאתם צריכים לקחת עליו אחריות ולסגור אותו, ואתם לועסים אותו, עובר בתוך שטח קו כחול של העיר. או כמו דברים אחרים שאתם לא עושים, כי לא יודע אם אתם טומנים ראשכם בחול מתוך בחירה או מתוך בורות. ואתם טומנים ראשכם בחול. ומי שמשלם את המחיר זה התושבים. אנחנו התחייבנו לתושבים שאנחנו באים לעבוד בשבילם ולקדם את העיר. בכל מקום שבו הדברים שיעלו לסדר היום הם יהיו טובים לתושבים, אנחנו נתמוך. ואנחנו היינו מצפים גם מהאספסוף שיושב בקואליציה שיעשה את אותו הדבר. ולכן אני אומר עוד פעם, אני קורא, אני קורא לכם,

[מדברים ביחד].

לא צריך להתייחס.

שלמה רואימי :

מי זה שמה התעורר? יחיאל? אני מפריע לך?

אורן חזן :

לא, אתה לא מפריע לאף אחד.

יחיאל טוהמי :

אז תהיה בשקט. כן, ששש. להיות בשקט, לא להפריע. מספיק גנבת את המנדט של הסיעה שלך.

אורן חזן :

[מדברים ביחד].

[צעקות].

כן, תספר מי עשיתי.

אורן חזן :

שלמה רואימי :	יחיאל, עזוב. די.
אורן חזן :	אז תהיה בשקט.
שלמה רואימי :	אנחנו כולנו בשקט.
אורן חזן :	תשב בשקט, כמו בובה יפה.
שלמה רואימי :	כן, בסדר, כולם. האספסוף, תהיו בשקט.
אורן חזן :	נחזור, הנה עוד אחד.
עמי אברמן :	אני אספסוף, מה אני אעשה.
אורן חזן :	נחזור ל,
עמי אברמן :	אני אספסוף.
אורן חזן :	אנחנו מבקשים לטובת תושבי העיר אריאל, אנחנו מבקשים, הייתי אומר משהו, אני לא רוצה להביך אותך מול כולם.
יאיר שטבון :	אתה יכול.
אורן חזן :	אני לא רוצה להביך אותך מול כולם.
יאיר שטבון :	תודה.
אורן חזן :	רק בגלל שזה ערב יום הזיכרון, בישיבה אחרת זה יגיע.
יאיר שטבון :	תודה.
אורן חזן :	אז אני חוזר ואומר, אנחנו מבקשים שתצביעו בעד הדבר הזה, ותפתחו את פארק אתגרים, שטח ציבורי ששייך לתושבים ולא שייך לאף אחד אחר. במשך שנים תושבי אריאל לא נהנו מהדבר הזה, רק מקורבים או חברים של או אני לא יודע מי. הרוב לא נהנו, לא מכירים. תשאל 90% מתושבי העיר אריאל אם היו בפארק אתגרים, טיילו בו, ישבו בו, נהנו בו, אני בכלל לא מדבר על המתקנים. אתם מפריעים, וההפרעה הזאת לא מכובדת. ככל

שתפריעו לי, אני אמשיך לדבר. אנחנו מבקשים שתצביעו ביחד איתנו על פתיחת הפארק, בדיוק כפי שמופיע בסעיף.

טוב, יאיר, בבקשה.

דובר :

עוד מישהו שרוצה להעיר משהו בנושא? אז קודם כל אני אגיד ככה משפט. צר לי על השיח הנמוך של אורן, אני מקווה [אורן צוחק, לא שומעים את יאיר] שיח נמוך ולא ראוי ואני מתנצל בשם כל חברי המועצה שחוו פגיעה.

יאיר שטבון :

תתנצל בפני התושבים שקבעת ישיבה בערב יום הזיכרון.

אורן חזן :

ולא תפגע באחרים. בנושא,

יאיר שטבון :

כמו שקבעת שבוע שעבר, בערב יום השואה.

אורן חזן :

לא להפריע.

שלמה רואימי :

אתה מפריע לי.

אורן חזן :

לא להפריע.

שלמה רואימי :

אתה עובד אצלנו, לא להפריע.

אורן חזן :

אני לא עובד אצלך.

שלמה רואימי :

אתה עובד...

אורן חזן :

עכשיו על פארק האתגרים. קודם כל אני רוצה להגיד לך, גם אני אגיד לכולם, אני חושב שיש פה נושאים שתבל ביום הזיכרון להיכנס באנשים. זאת אומרת, למה לא לקפוץ אלינו לפגישה ולשבת ולדבר על זה? אני אומר זה נושאים שאנחנו כבר עושים.

יאיר שטבון :

אז למה קבעת את זה ביום הזיכרון?

אורן חזן :

[מדברים ביחד].

אנחנו עוד שנייה מצביעים. אנחנו, פארק האתגרים זה פארק שאנחנו עוסקים בו רבות ויהיה מענה מאוד מאוד גדול לכל התושבים. אנחנו לא

יאיר שטבון :

נהפוך אותו, דרך אגב, כמובן על פי התפיסה שאנחנו מכירים, לא ללונה פארק שיהיה פתוח בכרטיסים. זה פארק חינוכי שצריך להיות בו תהליך חינוכי מאוד מאוד עמוק. הייתה לנו פה תרומה מאוד גדולה עכשיו גם לשם שם בקתות בפנים, בשווי של 5 מיליון דולר, דרך היתר ג'ונסון. עכשיו גם שינוי תב"ע, כדי שנוכל להקים. הפארק אז יהיה פתוח בצורה מלאה. אם אתם רוצים שאני אקצר לכם גם את הסעיף הבא, אז גם, אנחנו עובדים גם על הסיפור של גם להפוך את כל המרחב הזה, כולל האוהל הלבן לשימוש תושבים. דרך אגב, אני אספר לכם שגם אירוע מימון היה צריך להיות שם מלכתחילה, והסיבה שלא עשינו אותו, בגלל שהגדרנו שזה זמן מלחמה ולא ראוי לעשות כרגע אירועים גדולים. אבל חד משמעית אני אומר הדברים האלה פשוטים לנו.

מס שפתיים.

אורן חזן :

אנחנו מנהלים עכשיו, אנחנו עכשיו בונים עכשיו תוכנית מלאה, ולכן אנחנו גם נצביע נגד, כי זה לא הדרך. אנחנו נעשה את זה בצורה נכונה, בצורה בריאה. אני מזמין את כולם לבוא, לדבר איתי והדברים האלה חד משמעית יתקדמו בצורה נכונה, לא כזה. אז אנחנו עכשיו מצביעים.

יאיר שטבון :

רגע, אני יכול לענות, לא?

רועי מוסט :

ואנחנו עכשיו, אנחנו עכשיו מצביעים.

יאיר שטבון :

יש לו זכות לענות.

אורן חזן :

מי שבעד ההצבעה, יצביע עכשיו.

יאיר שטבון :

לא הבנתי.

רועי מוסט :

מי ש,

יאיר שטבון :

אתה מתנצל?

רועי מוסט :

דיברת. לא דיברת?	יאיר שטבון :
לא, אבל אמרת משהו אני רוצה להגיב.	רועי מוסט :
אתה לא דיברת את העשר דקות שלך?	יאיר שטבון :
לא.	רועי מוסט :
	[מדברים ביחד].
רוצה לדבר, בשמחה.	יאיר שטבון :
מה זה בשמחה? לא זכות שלך.	רועי מוסט :
דבר, נו, רועי.	שלמה רואימי :
לא זכות שלך.	רועי מוסט :
רועי, דבר.	שלמה רואימי :
רועי, תדבר.	יאיר שטבון :
לא יאומן.	רועי מוסט :
דבר, דבר, רועי.	יאיר שטבון :
	[מדברים ביחד].
אל תגיד לי דבר, דבר, אני אדבר מתי שאני רוצה. עכשיו אני אדבר.	רועי מוסט :
החלטת לא לדבר?	שלמה רואימי :
אחד, רק לעדכן את הציבור שמחליטים פה.	רועי מוסט :
	[מדברים ביחד].
עובדים הרבה מאוד שנים על אישור התבי"ע. גם הבקתות, מזמן בקנה.	רועי מוסט :
לא, לא, הגיע עכשיו. לא, אבל אתה טועה.	יאיר שטבון :
איך אתה יכול להגיד לו שהוא טועה?	אורן חזן :
הוא טועה.	יאיר שטבון :
	[מדברים ביחד].

- רועי מוסט : אם אתה טועה כמו שאתה רגיל לטעות, להגיד נתונים כמו שאתה רגיל להגיד נתונים. זה בסדר, חוסר הבנה מוחלטת, חוסר כבוד,
- [מדברים ביחד].
- שלמה רואימי : יאללה, נו. רועי, תמשיך. חברים. כן, תגיד.
- רועי מוסט : התבי"ע ייקח עוד הרבה מאוד זמן לאשר אותה. התהליך לוקח הרבה מאוד זמן.
- יאיר שטבון : נכון. אבל בלי קשר לזה, דרך אגב, אנחנו נמשיך הלאה, אני רק אומר לך.
- רועי מוסט : רגע אבל. אתה רוצה שאני אצא?
- יאיר שטבון : זה שיחה טובה.
- [מדברים ביחד].
- רועי מוסט : אני רוצה להגיד משהו. הכל נכון, הכול ידוע, הכול תואם גם מראש. זה לא חדש כל התהליכים האלה. אני מעולם לא אמרתי שאת הפארק נהפוך לפארק לונה פארק, להפוך את זה לזילות. בפארק לא נמכור כרטיסים. גם אני מכיר את הנושא של החינוך, את הערכים של הפארק הזה ואת היכולות שלו, ואגיד לך ממש לא, ממש לא הפוטנציאל שלו, הוא רחוק ממה שאתה חושב שפוטנציאל שלו. אני אומר שב21 במאי, עוד יומיים, אין שום סיבה בעיניי לא לאפשר כניסה של התושבים כרגע לפארק. זה לא, זה לא סותר,
- יאיר שטבון : תהיה, תהיה כניסה, אבל לפי תוכנית מסודרת.
- רועי מוסט : רגע שנייה.
- פבל פולב : יש לך לוז אבל?
- יאיר שטבון : אתה רוצה לשמוע?
- רועי מוסט : אתה אומר תצביע. תצביע בעד, אוקיי.

- אתה לא יכול להצביע בעד בצורה כזאת. : יאיר שטבון :
[מדברים ביחד].
- רועי. רועי. חברים. אני מבקש, רועי, רועי. רועי, אני מבקש לעבור להצבעה. : שלמה רואימי :
אני מבקש לעבור להצבעה.
- אל תגיד לי סתם דברים. אל תגיד לי סתם דברים. : רועי מוסט :
בבקשה, בואו נעבור להצבעה. : שלמה רואימי :
[צעקות].
- מי בעד? מי בעד? רועי. רועי. רגע. : שלמה רואימי :
[צעקות].
- אני מקריא את הסעיף. אני מקריא את הסעיף. פתיחת פארק אתגרים לכלל : שלמה רואימי :
הציבור, לאורך כל ימות השבוע, כולל שישי שבת, באופן מידי, תוך פרסום
לציבור על שעות כניסה לפארק. מי בעד? אלכס, פבל, רועי.
- הגנב לא מרים את היד. לקחת מנדט, ולא מצביע. : אורן חזן :
[לא ברור, מדברים ביחד], נעמי. 6 בעד. מי נגד? מי נגד?
- אני לא אמרתי שם. : אורן חזן :
יחיאל. : שלמה רואימי :
- הנה, האצבע, האצבע. האצבע. : אורן חזן :
יאיר. : שלמה רואימי :
- האצבע מצביעה נגד. : אורן חזן :
עמי, איריס. הלאה. 7 נגד, ההצעה ירדה. : שלמה רואימי :
עמי, אתה מבייש את המשפחה שלך. : אורן חזן :

החלטה: מליאת המועצה דחתה את פתיחת פארק אתגרים לכלל הציבור

בעד: אלכס, פבל, רועי, נעמי, יוסי, אורן

נגד: יאיר, עמי, איריס, אלה, יחיאל, שירה, אירינה

נדחה ברוב קולות

2. פתיחת אפשרות שימוש באוהל הלבן לאירועים ציבוריים ופרטיים באופן מידני

[צעקות].

אורן חזן: מבייש את האנשים שהצביעו לך. יחיאל ועמי, יחיאל ועמי, אתה עושה

מעשה גניבה, מעשה בושה.

שלמה רואימי: אתה מפריע.

אורן חזן: מעשה נבלה.

[צעקות].

שלמה רואימי: אני אסביר, אני אסביר לגבי הכללים. אני אסביר משהו לגבי רועי. רועי,

אני אסביר משהו לגבי הכללים. ממשרד הפנים, ברגע שאי אפשר לנהל את

הישיבה מכיוון שמפריעים בה כל הזמן, יש אפשרות לסגור אותה,

אורן חזן: איפה זה מופיע?

שלמה רואימי: ולכן אני אנקוט בשיטה.

אורן חזן: איפה זה מופיע?

שלמה רואימי: אני,

- אורן חזן : איפה זה מופיע.
- [צעקות].
- רועי מוסט : אני רוצה להגיד. צריך מישהו שיתפעל את זה לטובת השכרת המבנה, לטובת הציבור. זה מקור הכנסה אדיר. אני אומר לכם, זה יכול להכניס, לא עשיתי את התחשיב הכלכלי של זה, אבל זה משהו כמו 5 פלוס, פלוס מע"מ, כן, לתושבים. זה מקום שנגיש לנו, יש חניה. לא צריך תוכנית, לא צריכים אמריקאים, לא צריך תב"ע.
- אורן חזן : פשוט בושה.
- רועי מוסט : לא צריך תב"ע. אפשר לעשות את זה, זה הכנסה של הקיץ, שיכול הקיץ הזה, יכול להכניס כסף לתוך העיר ולתעל אותו לטובת דברים אחרים, שזה כסף. זה מה שנקרא בעגה המקצועית הכספית בעירייה, FREE MONEY. זה כסף שלא צבוע.
- [מדברים ביחד].
- רועי מוסט : אורן, אתה מפריע לי. אני קורא אותך לסדר.
- אורן חזן : מפריע לי שאף אחד לא מקשיב לך. לי זה כואב, כי כשלא מקשיבים לך, הם לא מקשיבים לתושבים.
- רועי מוסט : אמרתי לך שזה,
- אורן חזן : לי הם לא יקשיבו, זה בסדר. אבל לפחות לך.
- רועי מוסט : בסדר גמור.
- אורן חזן : אנשים קטנים.
- רועי מוסט : אני מזכיר לכם שאנחנו עכשיו נכנסים לסוף, מה שנקרא סיום כיתות, הכיתות, יש את הוועדי ההורים תמיד מחפשים פתרון, תמיד מחפשים

מקום, בדרך כלל זה או הבריכה העירונית או ללכת לברקן. אגב, לצערי הרב,

נעמי אברמוביץ ירקוני : הבריכה העירונית עולה 3,800 שקל.

רועי מוסט : לא, בסדר, זה אופציה. לא מעט. לא מעט. לא מעט מהוועדים הולכים לברקן, אם מישהו לא יודע, אתם מכירים את זה. אנחנו שוב שופכים את התושבים שלנו מחוץ לעיר, כשהפתרון בתוך הבית. לפחות החלטה, לדעתי, סעיף ההחלטה, לפחות לוועדי ההורים, לוועדי הגנים והבתי הספר שרוצים לעשות אירוע סיום שנה לילדים שלהם. הילדים שלנו. איזה ילדים, זה ילדים חיצוניים? בואו נפתח אותה. אין שום סיבה שלא נפתח אותו עכשיו לאירועי סוף שנה של הקיץ. להגיד לי יש תוכנית, אני מכיר את התוכניות, זה ייקח עוד 3, 4 חודשים. כל תוכנית שתוצע, אני מברך עליה. כל תוכנית שתביא כסף, זה לא קשור לתורמים, לא קשור לעשרים מיליון ושישה מיליון, זה לא מעניין. כרגע יש לנו מצוקה בעיר של מקומות שאין איפה להשכיר. בואו נגיש את זה. אגב, אתם שואלים אותי, נעשה גם מחיר מוזל, כמו שעשינו את זה בבריכה לוועדי הורים, אין שום בעיה.

אורן חזן : אפשר גם לתת להם את זה. מה קרה?

רועי מוסט : לא, לא, אני [לא ברור, מדברים ביחד].

אורן חזן : אני בעד לתת להם את זה, זה משאבים של העירייה.

רועי מוסט : לא, לא, לא.

אורן חזן : זה כסף קטן. בשביל,

רועי מוסט : לא, לא, לא.

אורן חזן : בשביל 30, 40,000 שקל בבית,

רועי מוסט : סליחה. סליחה.

[מדברים ביחד].

רועי מוסט : אורן. אורן. לא מדברים שטויות.

אורן חזן : מה קרה לך?

רועי מוסט : זה כסף שאפשר להכניס אותו עכשיו, כשצריך את הכסף הזה. תמיד החינוך

הבין פורמלי צריך כסף, אפשר לנהל אותו ולנייד אותו לקיץ, לפעילויות

נוער. אני מעריך שאפשר להכניס עשרות אלפי שקלים כבר ביוני הקרוב,

ביולי ואוגוסט. אין שום סיבה שלא נעשה את זה, זה לא מצריך שום

תוכנית גרנדיוזי. יש רישוי עסקים, תודה לאל, אחרי שהקזנו הרבה דם,

הקזנו העירייה, לא אני באופן אישי. העירייה הקיזה הרבה דם והרבה כסף

על זה. גם כיבוי אש, אני זוכר את זה. ולכן אני אומר שבוא ננצל את זה.

שלמה רואימי : אתה זוכר בתור אחד שהגיע או אחד שזוכר?

רועי מוסט : לא, לא, אני זוכר שאתה הקזת דם, שמחתי לראות את זה, אני אומר את

זה לפרוטוקול. אני אומר, בואו נצביע. אם רוצים, אם רוצים לעשות, אם

רוצים לעשות שינוי, פבל, יש לנו כאילו מטראז' רחוק מאוד. תמיד דבר

אחד עשינו, פעלנו לטובת העיר.

שלמה רואימי : אמת.

רועי מוסט : לא תמיד הסכמנו, לפעמים רבנו וצעקנו, וכמעט הגענו למכות.

שלמה רואימי : לא, לא.

רועי מוסט : כמעט. כמעט. אבל שלמה הוכיח שהוא לא פראייר. מכות גם, שמעתי כבר

סיפורים, עליו גם כשהיה אלוף הכדוריד בתל אביב. בכל מקרה, אני מציע

שדבר כזה, נפתח את זה עכשיו, אין שום סיבה, לפחות לוועדי הורים, בואו

נקל עליהם, זה אצלנו ביד. אחר כך תחליטו לא לתושבים, כן לציבור, נעשה

כללים, נעשה פרוטוקול, נעשה תקנות. זה משהו שאפשר לעשות מהר. זה לא מצריך מאיתנו שום ארגון מחדש ושום תוכנית גרנדיוזית.

נעמי אברמוביץ ירקוני: זה גם רלוונטי לתאריך.

רועי מוסט: התאריך רלוונטי עכשיו.

נעמי אברמוביץ ירקוני: מאוד.

שלמה רואימי: טוב. מישהו רוצה להגיד עוד משהו בעניין?

אורן חזן: בוודאי. בוודאי.

שלמה רואימי: על הנושא הזה.

אורן חזן: על מה שבא לו. ואם לא מתאים לך, אתה יכול לצאת בחוץ.

שלמה רואימי: על הנושא הזה. על הנושא הזה.

אורן חזן: רועי, די. אוקיי, מספיק. אין פה, אנחנו לא, בניגוד לקומץ שיושב סביבו

ומרים ידיים כמו בובת ברבי, אנחנו לא בובות. אנחנו באנו לפה לעבוד. זה

יפה ומכבד שזה שיושב בראש מספר סיפורים גבוהה גבוהה על אחדות ועל

רוח האחדות ורוח התקופה ורוח הימים. אבל אתה לא מכוון אף אחד

מיושבי החדר. כשרואים [לא ברור] מעלה פה נושא מדם ליבו שקשור לנוער

שלנו, שאותך בכלל לא מעניין, אז אתה מגלגל עיניים, בורח החוצה, יוצא

קדימה, הולך אחורה. זה מעיד כמה אתה איש קטן. וזה לא משנה כמה

אשתך תדחוף אותך ותגיד לך איזה גבר אתה, איזה חזק אתה, אתה אלוף

העולם, וגם הטייטל שלך לא יהפוך אותך לחזק יותר. ואתה יודע מה, אני

משתדל לא להרחיב בגלל היום הזה. ואני אגיד עוד פעם, העובדה שבחרת

לקיים את הדיון היום, העובדה שבחרת לקיים את הדיון היום היא ביזיון

לך, תחייך, תחייך, זה משהו שרגיל אצלכם בסביבה, אנחנו מכירים את

זה. אצלכם במשפחה יש גם כאלה שהם חולים. אפשר לשאול את אבא

שלך, מי חולה, מי לא חולה. תחייך, תזלזל, זה לא יחזיק לך. אני מבקש, אתם יכולים לעשות רעש, אתם יכולים לצקצק, בסוף אתם נבחרתם לשרת את הציבור באריאל. וחוף מלדאוג לעצמכם ולקדם את העניינים האישיים שלכם, לא מעניין אותכם פה שום דבר, וזה הביזיון. ולבוא ולהגיד אם הייתם רוצים לדבר על זה ברצינות הייתם עושים את זה ביום אחר, בשעה שאתה זה שקבעת את הדיון. זה שוב שקר נוסף שלך, אדון שקרניקו, שבמשך חודש ארוכים משקר לציבור. מסתכל לך בעיניים בערב יום הזיכרון, לך תוריד את הכיפה מהראש. אתה לא ראוי לשים כיפה. משקר בלי הכרה, בלי הפסקה, לא סופר אף 1 ממטר. חביבי, תושבי העיר אריאל ישפטו אותך ומהר. מהר מאוד. הרבה יותר מהר ממה שאתה חושב. ואני, גם אם חברי לא יסכימו או כן יסכימו, אהיה כאן כדי לשים לך את כל האמת הכואבת בפרצוף. ואהיה כאן כדי לחשוף ולקלף מעליך. הנה העוזר שבמחטף מיניתם, שהיועץ המשפטי עדיין לא הגיב, כנראה שיש לו סיבה. אתם חושבים שאתה יכול לעשות פה מה שאתם רוצים. הימים האלה של מפא"י נגמרו. הימים האלה של חגיגות על הגב והקופה הציבורית נגמרו. לא בבית ספרנו. לא בזמנים שלנו. עכשיו נדבר גם על האוהל עצמו. האוהל היה פעיל במשך כל תקופת חרבות ברזל. נעשו בו אירועים רבים לטובת החיילים, לטובת הציבור. הוא נפתח פעם אחר פעם, כן, תדקלם את הנאום שכתבו לך. זה גדול עליך לדבר מדם ליבך, גם ביום הזה. תמשיך, תמשיך. אתה חושב שזה מפריע. אני יודע שלאט לאט זה מחלחל מה שאני אומר. ואני מבין שהעצה שהיא נתנה לך שתסתכל סביב ותצא החוצה ותתרכז בגב, אבל תקשיב למה שהוא אומר, ותחשוב שאולי... זה לא יעזור. לא יעזור לך, חביבי. לא יעזור. האוהל הזה הוא נכס ציבורי, והעובדה שאתם

בוחרים גם הפעם להצביע נגדו, מעידה על העובדה שאתם לא סופרים את התושבים. והעובדה שאתם ביחד עם האצבע, טוהמי, האצבע, שחוץ מאצבע הוא לא שווה פה שום דבר, שלקח את המנדט שניתן לו, שלקח את המנדט שניתן לו, גנב, אני מדייק ואם יש משהו לא נכון בדבריי, הוא מוזמן לתבוע אותי, בדיוק כמו התביעה שהגיעה לשירה, לדעתי הזמן שלה להגיב כבר נגמר. ואשתך, אגב, מוריה, יש תביעה בדרך. אם תרצה שאני אגיש אותה בישיבת המועצה הבאה כי יש לכם בעיה בדואר, שיהיה לך יותר קל, תגיד לי. האוהל הזה צריך להיפתח וצריך להיות מונגש לציבור וצריך להיות לתועלת ושימוש הציבור. האוהל הזה הוא לא אוהל פרטי שלך, והוא לא אוהל פרטי של אף אחד אחר. וצריך גם לזכור עוד דבר, אם יש נושא שעולה להצבעה במועצה ואתם מפילים אותו, אי אפשר לגעת בו במשך מספר חודשים. אז התרגיל הזה, שאתם חושבים שאתם תדחו ונצבה, לא יעבוד, לא ילך. תושבי אריאל רואים לך, שטבון, רואים לך, רואים לך כשאתה משקר, רואים לך כשאתה מסלף.

נו, מה אני יכול לעשות. יאיר שטבון :
רואים לך כשאתה עובד עליהם. אתה לא יכול לעשות כלום. מה לעשות, זאת הדמוקרטיה. אורן חזן :
תהנה מזה. דוברת :
זאת הדמוקרטיה, מה לעשות. אורן חזן :
תהנה מזה. דוברת :
ולמי שלא נעים, פעם מהם, היה אחד גדול מכולכם, מנחם בגין שאמר אורן חזן :
שאים,
תפרסם את הפרוטוקול. שלמה רואימי :

אורן חזן :

תפרסם את הפרוטוקול, הישיבה מצולמת ומשודרת בשידור חי. אני דורש, עומד על זה שתפרסם שם את הפרוטוקול. רואימי, תפרסם את הפרוטוקול, גם את הלעיסות שלך תפרסם. תפרסם את הפרוטוקול. אני אין לי מה לאבד, אני אין לי מה להסתיר. מי שבחר לא לצלם היום את הישיבה זה אתם, אתם הקטנים שבחרים להתחמק מהציבור. אתם אלה שמסתתרים אחרי כל מיני תקנות, לא תקנות. אמרתי לך בתחילת הישיבה, אתה בדרך הביתה, ככה אומרים. אם לא, אני יכול להבין את ההתנהגות, ואם כן, אני ממש לא מבין את ההתנהגות. כך או כך, אמרתי להגיד שוב בחרותך מביישת את נעורך. החזקתי ממך והערכתני אותך עד היום שישבתי איתך במועצה. כבר לא. אני חוזר שוב לעניין האוהל. כן, אין שום סיבה בעולם. השאב הזה, האוהל הלבן לא יונגש לציבור. בעיר אריאל אין אולם אירועים, אין מקום לעשות כנסים, אין מקום לעשות אירועים משפחתיים. אתם מחזיקים מקום שיכול לענות על כל הדרישות האלה ומחזיקים את תושבי עיר אריאל כבני ערובה. שילכו, יעשו את האירועים שלהם בראשון, בפתח תקווה, כולל את אגודת הסטודנטים שעושה מספר אירועים בשנה בעשרות אלפי שקלים כל פעם, ובמקום שהכסף הזה יחזור חזרה לתושבי אריאל, בגלל חוסר ההבנה שלכם, חוסר היכולת שלכם, חוסר הניסיון שלכם, האגו והיוהרה, בגלל שאתם רוצים אולי לפגוע במי מחברי המועצה, אתם פוגעים בעיר כולה וזו בושה וחרפה. תושבי העיר יזכרו אותכם על הדבר הזה. אנחנו נעלה את זה להצבעה, ואנחנו נתמודד בתמיכה מלאה בפתיחת האוהל וניתן מתן הזדמנות לכל תושב ותושבת לקיים בו אירועים במחיר עלות, לא רק במחיר יקר. כי זה של התושבים וזה מגיע לתושבים. כשמגיע תושב מארצות הברית או תורם מארצות

הברית, או נדבן כזה או אחר מארצות הברית ותורם לעיר אריאל, הוא לא תורם לכיס הפרטי שלך, שטבון, הוא תורם לתושבי העיר אריאל. כשהקימו את הפארק הזה, הקימו אותו לרווחת תושבי העיר אריאל. היו מי שבחרו לסגור, יש פה את ההזדמנות לתקן, שירימו את האוהל הזה.

טוב, מעלה להצבעה.

שלמה רואימי :

[מדברים ביחד].

אתה רוצה עוד לדבר?

שלמה רואימי :

כן. לגבי האוהל, אני חושב שזה אחד מהמקומות היפים שיש לנו בעיר שהוא מספיק מרוחק מהתושבים, שאפשר להקים בו אירועים גם במחלקת הנוער שלנו וגם אירועים פרטיים של התושבים. ואני לא רואה שום סיבה באמת שלא יהיה אפשרות לעשות שמה מסיבות לנוער, בעיקר בסופי שבוע, שהם לא ייסעו לתל אביב, שהם לא ייסעו לפתח תקווה, לראשון, לבת ים, ולא יסכנו את החיים שלהם בנסיעה בציר 5 בלילה. אלא שהם יישארו פה, שההורים שלהם יוכלו להקפיץ אותם.

אלכס ירמולנסקי :

וראש הישיבה גם הולך, לא סופר.

אורן חזן :

יש לו דברים יותר חשובים.

אלכס ירמולנסקי :

כן, כנראה.

אורן חזן :

אז אני חושב שבאמת זה המקום היחידי שיש לנו כרגע בעיר, כרגע, כן, שניתן פה לקיים אירועים כאלה. אני חושב שצריך לפתור אותו כמה שיותר מהר לכלל הציבור וגם בדגש על נוער ולעשות שם אירועי נוער, מסיבות, לעשות שמה גם פעילות יחד עם מדריכי הנוער המעולים שיש לנו בעיר. יש לנו את הכנפיים של קרמבו, ויש לנו עוד הרבה מאוד מקומות, קבוצות

אלכס ירמולנסקי :

- שאפשר לצאת לשמה. וכל שבוע אני בטוח, גם יום חמישי, גם שישי, גם שבת יהיה שמה אירוע וזה באמת יפעל לטובת כל העיר.
- שלמה רואימי: אני מקריא. פתיחת אפשרות שימוש באוהל הלבן לאירועים ציבוריים ופרטיים באופן מידי.
- אורן חזן: הואיל וכיבד אותנו בנוכחותו,
- שלמה רואימי: אפשרות של השכרת האוהל הלבן,
- אורן חזן: ראש המועצה,
- שלמה רואימי: מחירון לתושבי העיר ומחירון שונה לאנשים מחוץ לעיר. מי בעד? פבל, אלכס, רועי, יוסי אורן ונעמי. 6 בעד. מי נגד?
- אורן חזן: בובות. לא יאומן.
- שלמה רואימי: איריס,
- אורן חזן: חבובות.
- שלמה רואימי: עמי, אלה,
- אורן חזן: החבובות.
- שלמה רואימי: יאיר, שירה, אירנה, יחיאל.
- אורן חזן: חבובות [לא ברור, מדברים ביחד].
- שלמה רואימי: ההצעה נדחתה.

החלטה: פתיחת אפשרות שימוש באוהל הלבן לאירועים ציבוריים ופרטיים באופן מידי, מחירון לתושבי העיר ומחירון שונה לאנשים מחוץ לעיר.

בעד: פבל, אלכס, רועי, יוסי, אורן, נעמי

נגד: איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, אירנה, יחיאל

נדחה ברוב קולות

3. מתן אפשרות לשימוש במבנה בית הראשונים לאירועים פרטיים

- שלמה רואימי : סעיף 3. רועי.
- אורן חזן : אני בובת דקל. בובת דקל. מרימה את היד, מורידה את היד.
- שלמה רואימי : כן, רועי.
- אורן חזן : בובת דקל. בובת דקל. בובת דקל.
- שלמה רואימי : רועי, קדימה.
- [מדברים ביחד].
- אלכס ירמולנסקי : ככה זה, [לא ברור, מדברים ביחד].
- שלמה רואימי : אלכס. אלכס.
- אלכס ירמולנסקי : לא.
- שלמה רואימי : אלכס, תקשיב. אני אגיד לך משהו ככה בהיגיון. אתם ביקשתם הצעה לשיבה של העניין כדי מה שנקרא לשים מקלות.
- אורן חזן : מה?
- שלמה רואימי : אנחנו,
- אורן חזן : למה לשים מקלות?
- שלמה רואימי : קדימה.
- [צעקות].
- יוסי שמאי : למה אתה עושה ככה? למה אתה מזלזל בצורה כזאת? אני לא מבין את זה. אני עד עכשיו לא דיברתי ואני לא צועק, אבל זה זלזול. כי אם הבן אדם הזה ישב, הוא מעלה דברים סופר חשובים, אני שומע את הדברים האלה מאנשים שבאים אלי לחנות.
- שלמה רואימי : אתה צודק, אני מתנצל.
- יוסי שמאי : מדברים על זה מדם ליבם.

שלמה רואימי :	יוסי, אני,
יוסי שמאי :	הוא מעלה דברים סופר חשובים.
שלמה רואימי :	התנצלתי.
יוסי שמאי :	שירה כל הזמן בפלאפון.
שלמה רואימי :	התנצלתי.
יוסי שמאי :	זה,
שלמה רואימי :	יוסי.
יוסי שמאי :	אתם לא מקשיבים למה שמדברים.
שלמה רואימי :	אני מתנצל, קדימה.
יוסי שמאי :	לא מעניין אותכם כלום. ולא משנה מה יגידו, אתם תצביעו נגד.
[צעקות]	
אורן חזן :	אל תתייפו אלינו. הוא יותר מבוגר, תכבדי אותו. את מזלזלת פה ישיבה שלמה. את חושבת שאת יכולה להתנשא על מישו.
דוברת :	אורן.
אורן חזן :	נשמה, [לא ברור]. עוד לא הוצאתי החוצה. עדיף שתשתקי, יותר טוב לך.
דובר :	ממש בושה וחרפה.
אורן חזן :	תתביישו לכם.
[מדברים ביחד]	
אורן חזן :	אתם חבורה של בריונים. אתם חבורה של בריונים. ובהנצחת ההוא שבחרו טוב מביישת את נעוריו. אתם פוגעים בעיר הזאת, מה הוא עשה לכם, האיש הזה? אתם מזלזלים פה בכולם. בישיבה הקודמת קראתם לרועי מוס בכיין. אמרתם אנחנו בכיינים. היום בערב יום הזיכרון, אתם מוציאים אנשים משלוותם. מה זה הדבר הזה? מי שמכם בכלל?

רועי.	שלמה רואימי :
מי שמכם? גם את תקראי לבעלך.	אורן חזן :
רועי.	שלמה רואימי :
מי שמכם בכלל? זה שישב ובכה אצל שטבון במשרד.	אורן חזן :
רועי. רועי צריך לדבר, כן.	שלמה רואימי :
אחרי זה אני אדבר.	אורן חזן :
רועי.	שלמה רואימי :
חצופים. מה זה הדבר הזה.	אורן חזן :
רועי.	שלמה רואימי :
בושה וחרפה. בושה וחרפה.	אורן חזן :
רועי, בבקשה.	שלמה רואימי :
בושה וחרפה.	אורן חזן :
קודם כל,	רועי מוסט :
בושה וחרפה אתם. אנשים קטנים שמבצעים את העיר אריאל. מצפה לכם קריירה,	אורן חזן :
רק לפרוטוקול שאורן יוצא החוצה. מה, אתה יוצא?	יאיר שטבון :
אני יוצא. אני בניגוד אליך, איש קטן ושפם בקטן, הולך לכבד אנשים שפגעת בהם. הוא יותר גדול ממך, תצא לבקש ממנו סליחה. משפיל פה אנשים.	אורן חזן :
רועי, קדימה.	שלמה רואימי :
כל העטרת הממלכתית שלך התעטפה, פוף, עפה.	אורן חזן :
רועי.	שלמה רואימי :
עפה. אל תדאג, תבוא הביתה, מוריה תחבק אותך. איזה גבר אתה.	אורן חזן :

- יאיר שטבון : זכיתי.
- שלמה רואימי : רועי, קדימה.
- אורן חזן : חתיכת מגלומן קטן. נרקיסיסט בשקל.
- שלמה רואימי : רועי.
- יאיר שטבון : קודם כל אני רוצה להגיד לפרוטוקול.
- [מדברים ביחד].
- קרן : זה האופוזיציה.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : את לא היית מההתחלה, אז אל תגיד.
- דובר : לא, זה חבל פה.
- קרן : אל תגיד לי מה להגיד.
- דובר : זה חבל.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : אני אגיד לך מה להגיד.
- שלמה רואימי : רועי, נו.
- [מדברים ביחד].
- שלמה רואימי : חברה, השעה 7. רועי.
- [צעקות].
- שלמה רואימי : כולם בבקשה, תנו לרועי לדבר.
- דוברת : תהיי אישה חזקה באופוזיציה.
- [צעקות].
- שלמה רואימי : קרן, בבקשה. קרן. רועי, אני מבקש.
- אורן חזן : כל מי שלא חבר מועצה, לא יכול לדבר.
- שלמה רואימי : רועי.
- אורן חזן : אלה הכללים.

שלמה רואימי :	אני מבקש ממך לדבר.
אורן חזן :	שתבקש שליחה.
שלמה רואימי :	רועי, אני מבקש ממך לדבר.
אורן חזן :	צא ובקש שליחה מיוסי, שפגעת בו ככה. חתיכת בריון [לא ברור].
שלמה רואימי :	רועי.
אורן חזן :	לך תבייש ממנו שליחה. תתבייש, יום הזיכרון. זה הרמה שלכם, תת רמה.
שלמה רואימי :	כן, רועי.
רועי מוסט :	יש כלי לאופוזיציה, שנקרא, מותר לנו, שליחה.
דוברת :	נכון.
דובר :	צודק.
רועי מוסט :	אני לא הולך להיפגש עם ראשי עיר, אני אומר לך. [לא ברור] לציבור, ראש העיר החליט להצביע בנגד, להצביע בעד, ליתן דין וחשבון, זה כלי, זה כלי של המועצה.
[מדברים ביחד].	
יאיר שטבון :	זה בסדר גמור, זה החלטה שאני מכבד, שאתה לא רוצה להיפגש איתי. בסדר גמור. אני מכבד את זה. אני רק אומר בסוף תסיים את החמש שנים פה ולא תעשה כלום.
רועי מוסט :	אוקיי, בסדר.
יאיר שטבון :	אתה רוצה לעזור למען הציבור? אתה רוצה לעשות טוב למען הציבור, תבוא, תעבוד איתנו.
רועי מוסט :	שליחה, אתה בחרת לא לעבוד איתנו.
יאיר שטבון :	אתה רוצה לעשות טוב או אתה רוצה פייסבוק?
רועי מוסט :	[לא ברור].

אז תבוא אלינו, תשב איתנו, תעבוד איתנו ביחד. אני מבטיח לך שתקבל מענה. אבל צריך ישיבות עבודה. ברגע שאתה תקבל ברגע שתרצה לעבוד בצורה מסודרת, הדלת שלי פתוחה תמיד לכולם.	יאיר שטבון :
הכל יפה, אני בדרך שלי,	רועי מוסט :
אתה הוזמנת,	יאיר שטבון :
	[מדברים ביחד].
רועי, בוא נתקדם.	שלמה רואימי :
תצביע נגד.	רועי מוסט :
זו בחירה שלך.	יאיר שטבון :
אני רק רוצה להגיד לך עוד משהו.	רועי מוסט :
כן.	יאיר שטבון :
אני יודע, אתה יכול לזלזל, ואני רואה את השפת גוף של כולם.	רועי מוסט :
לא מזלזל, רועי.	יאיר שטבון :
	[מדברים ביחד].
זה הצגה. אם אתה רוצה באמת לעשות את הדבר הזה, לא ככה.	שירה דקל כץ :
למה לא ככה? תודה רבה על השיעור.	רועי מוסט :
רועי, תמשיך.	שלמה רואימי :
תודה רבה על השיעור.	רועי מוסט :
רועי, תמשיך.	שלמה רואימי :
תודה רבה על השיעור.	רועי מוסט :
מספר 3.	שלמה רואימי :
	[מדברים ביחד].
מספר 3.	שלמה רואימי :

- רועי מוסט : אחד המבנים הוא הכי יפים בעיר, חלקת הקבר של רון נחמן. באמת מבנה מהמם. נבנה לפני שנים.
- דובר : מה, נוף?
- שלמה רואימי : לא, בית הראשונים.
- רועי מוסט : בית הראשונים.
- דוברת : הנוף.
- רועי מוסט : המבנה, המבנה המהמם, נוף מדהים, אומר לכם אחד המבנים, והיינו בהרבה מבנים ציבוריים, הסתובבנו בארץ, נוף כזה יפה, אוויר, באמת מקום עם איזה אפילו מיני,
- אלכס ירמולנסקי : מרפסת של המדינה.
- רועי מוסט : נכון. נכון.
- אלכס ירמולנסקי : אבל זה באמת מרשים.
- רועי מוסט : חד משמעי, אחד המבנים הכי יפים, שבעבר היה פה שימוש להרצאות למבוגרים, היה פעילות שמה. אני לא זוכר בדיוק.
- יאיר שטבון : שבוע שעבר היה.
- רועי מוסט : בסדר.
- יאיר שטבון : אני משתף אותך. שבוע שעבר היה גם כפר סטודנטים.
- רועי מוסט : תודה. תודה.
- יאיר שטבון : גם לעולים.
- אורן חזן : היית מזמין אותו כחבר מועצה.
- יאיר שטבון : הזמנתי.
- אורן חזן : היית מזמין אותו כחבר מועצה.
- יאיר שטבון : הזמנתי.

אורן חזן :	אבל זה גדול עליך.
יאיר שטבון :	הזמנתי.
[מדברים ביחד].	
יאיר שטבון :	אמרת שלא תבוא.
רועי מוסט :	לא ראיתי הזמנה.
יאיר שטבון :	אני מזמין אותך לפגישה, אמרתי לך בכיף.
רועי מוסט :	לא, לא, לא, רגע.
אורן חזן :	אתה שקרן, יאיר.
[צעקות].	
אורן חזן :	שטבון, אמרתי היית מזמין אותו לאירוע, אמרת הזמנתי.
[צעקות].	
רועי מוסט :	זה שהעירייה...
[צעקות].	
רועי מוסט :	אורן, תן לי.
[צעקות].	
אורן חזן :	את קיבלת אישור לדבר? כשתקבלי אישור, תדברי.
דוברת :	תודה.
שלמה רואימי :	רועי.
[צעקות].	
שלמה רואימי :	אורן, אתה מפריע לרועי. אתה מפריע לרועי.
אורן חזן :	אתה מפריע לכולנו, אז מה.
שלמה רואימי :	אתה מפריע לרועי.
אורן חזן :	אתה מפריע לכולם.

שלמה רואימי :

אתה מפריע לרועי.

רועי מוסט :

זה שהעירייה עושה שם אירועים, אני מברך על כך, זה אחלה, זה מקום יפה, צריך, אני מדבר על אירועים פרטיים וציבוריים. לא דיברתי על העירייה, העירייה משתמשת במבנים כפי שכולם היום.

יאיר שטבון :

בית הראשונים, נכון?

רועי מוסט :

כן. בית הראשונים הזה זה מבנה מקסים. אין שום סיבה, גם אותו לצורך הציבור. גם הציבור הרחב, זה שמסביב שמשלם לא מעט כסף לאירועים. יש פה הרבה דרישה, גם לחברה הדתיים, באזור שלנו, של לשם וזה, מחפשים מקומות כל הזמן. זה מקום, אני חושב שזה מקום מהמם, אפשר לעשות את זה עכשיו לפני הקיץ. אין שום סיבה להצביע גם נגד. תצביעו נגד כי אני ביקשתי, אז בסדר. אבל אני אומר שוב לפרוטוקול, אין שום סיבה לא לתת לתושבים שלנו מקום לעשות אירוע בקטנה, של שלושים אנשים. שוב, אירוע 70 שנה לאימא או לעשות איזה משהו של הוועדים. מקום פגז, מבנה יפה, שירותים, מונגש, אחד המבנים הכי יפים לעיר שלנו, שבאמת לדעתי צריכים להיות גאוות העיר, להשתמש בו. אז אנחנו מחפשים כל הזמן מקומות לצאת החוצה, גם אני וגם [לא ברור] שרצינו לעשות אירוע לילדים שלנו והיה לנו אלטרנטיבה אחת, כי לא בגלל ש, אגב לא רעה, לא משאירה, אבל אתם יודעים, עוד יותר. לכן אני חושב לחזק את האוכלוסייה שלנו, לחזק את העסקים שלנו, כי ברגע שעושים אירועים בתוך העיר, אז הם צורכים עסקים, מה שנקרא את המנעד השני, את הסיבוב השני, של הקייטרינג, של הכיסאות, של הדי גיי, הכסף לא רק בא לאוהל, הוא בא, מכניס פה הכנסות לתוך העיר, כי מזמינים אוכל ומזמינים את הדי גיי. ובסוף אתם יודעים איך זה, כשזה קרוב, אז אפשר

לעשות גם עסקת חבילה, אני קורא לזה למקומיים. אנחנו גם מחזקים את העסקים מצד אחד, אנחנו גם מחזקים את הגוונים או את מי שמפעיל את הדבר הזה, כי הוא מכניס כסף לעיר. העיר צריכה לעבוד כמו עסק, ואני בניגוד לדעתו של אורן חושב שצריך לעשות כסף, צריך להרוויח כסף.

אורן חזן : [לא ברור].

רועי מוסט : צריך להרוויח כסף, גם שעשינו לוועדים בבריכה העירונית, ביקשנו להוריד מחירים, עשינו מחיר לוועד, אבל לא,

[מדברים ביחד].

[צעקות].

שלמה רואימי : אוקיי. רוצים להצביע?

דובר : כן.

שלמה רואימי : מתן אפשרות מיידית,

אורן חזן : אני מבקש לדבר.

שלמה רואימי : אתה עוד לא דיברת, איזה טעות. טעות גדולה מאוד. כן, רועי, אורן עכשיו מדבר.

רועי מוסט : סליחה.

דוברת : תן לו לשתות, אבל.

אורן חזן : ראשית, אני מוחה על ההפרעות החיצוניות. מאוד ברור, אסור לדבר, ומי שמדבר, צריך להוציא אותו החוצה. אם אתם תתנו יד להפרעה הזו, זה דבר שהוא פסול, כמו הרבה דברים פסולים אחרים, וזה מצטרף לצבר תלונות שיש,

דוברת : [לא ברור].

אורן חזן : אדוני, תראה, אתה מבקש משהו ואתה לא עומד בו.

אתה רוצה שהתכנון,	קרן :
	[מדברים ביחד].
קרן.	שלמה רואימי :
אני לא ממהר.	אורן חזן :
גם אני לא.	קרן :
קרן, תעשי לי טובה, בבקשה. כן.	שלמה רואימי :
[לא ברור].	קרן :
הוא לא מכבד. כן.	שלמה רואימי :
את מכבדי מכבד.	אורן חזן :
כן, כן, הייתי בסרט הזה.	שלמה רואימי :
לפני [לא ברור].	אורן חזן :
כן, דבר.	שלמה רואימי :
אני רוצה קודם כל לפרוטוקול לומר שבחוסר ההתייחסות והזלזול המשווע	אורן חזן :
של ראש המועצה, הוא פגע בחבר מועצה באופן מזלזל. אני דורש שראש	
המועצה יתנצל בפני חבר המועצה יוסי שמאי, שלא רק לא עשה דבר, לא	
הפריע לאיש, לא התפרץ לדבריו של אף אחד, הוא גם יותר גדול ממנו. ואני	
הייתי מקווה מאוד שאחרי שכבר הוא פגע בחבר מועצה אחד, גירש אותנו	
מוועדה, ועוד לא התנצל ציבורית, הוא ישכיל לכבד את הסיפורים שהוא	
מספר לציבור כל הזמן בדמות האחדות ויצא להתנצל בפני חבר המועצה	
יוסי שמאי שלא עשה לך דבר וחצי דבר. אתה עושה לכולם, הוא לא עשה	
לך כלום. לפני שנדבר על המכרז למתחם של בית הראשונים, בעוד 24 שעות	
וקצת יפתחו אירועי יום העצמאות בפארק הנחל. אני שלחתי מכתב לראש	

המועצה, ביקשתי להבין איך עיר שמונה 21,000 תושבים, איך עיר שמונה
21,000 תושבים,

שלמה רואימי: זה לא הנושא. זה לא הנושא.

[צעקות].

שלמה רואימי: לא, לא, לא.

אורן חזן: יקירי.

שלמה רואימי: לא מרשה.

אורן חזן: קודם כל לא לצעוק.

שלמה רואימי: לא מרשה.

אורן חזן: [לא ברור, מדברים ביחד].

שלמה רואימי: לא מרשה.

אורן חזן: קודם כל,

שלמה רואימי: אנחנו, אני הולך.

אורן חזן: אין בעיה.

שלמה רואימי: סעיף מספר 3.

אורן חזן: אני מדבר,

שלמה רואימי: אתה לא מדבר על 3?

אורן חזן: אני אדבר.

שלמה רואימי: אתה לא מדבר על 3?

אורן חזן: אני אדבר על 3.

שלמה רואימי: רק על 3.

אורן חזן: ואם אני אסטה,

שלמה רואימי: רק על 3.

- אורן חזן : אתה מוזמן להעיר לי.
שלמה רואימי : רק על 3.
אורן חזן : מה, ממה יש לכם לברוח?
שלמה רואימי : רק על 3.
[צעקות].
שלמה רואימי : אני מעלה להצבעה.
אורן חזן : רגע. לא, לא, לא.
שלמה רואימי : שימוש במבנה...
[צעקות].
שלמה רואימי : מי בעד? שלומי, אורן, רועי, אלכס, פבל.
אורן חזן : אתם לא נותנים לאנשים לדבר.
שלמה רואימי : 5 בעד. מי נגד? יחיאל, אירנה, שירה, יאיר, אלה, עמי ואיריס. ההצעה נדחתה.
יאיר שטבון : אני רוצה להגיד שאנחנו לא מתנגדים, אנחנו מתנגדים לדרך. ואני מוזמן
אותך, רועי, שוב אני אזמין אותך,
רועי מוסט : זה לא יעזור.
יאיר שטבון : אתה מוזמן לשבת איתי.
רועי מוסט : זה לא יעזור, אני לא מגיע לשיבה.
[מדברים ביחד].

החלטה: מליאת המועצה דחתה את הבקשה למתן אפשרות לשימוש במבנה בית הראשונים

לאירועים פרטיים

בעד: נעמי, אורן, רועי, אלכס, פבל

נגד: יחיאל, אירנה, שירה, יאיר, אלה, עמי, איריס

נדחה ברוב קולות

4. פרסום מכרז להפעלת פוד-טראק ברחבי העיר

שלמה רואימי: רועי, נושא רביעי.

רועי מוסט: הלאה.

שלמה רואימי: נושא רביעי.

רועי מוסט:

בעיני זה נושא הכי חשוב. בעצם כל הנושאים חשובים, זה מתחבר לפארק עצמו. אני חושב שזה חזון של רבים, גם שלי, עוד הרבה לפני. גם החברה הכלכלית שהתחלנו לקדם את זה, זה הקמת מכרז לאיכות מה שנקרא המשאיות אוכל בתוך העיר. אני חושב שזה משהו שהוא, אז התנגדו לזה ברשות, אני מאוד התנגדתי להתנגדות הזאתי, שזה דבר נכון. כל הערים שמכבדים את עצמם עושים את זה. עכשיו עשו את זה במודיעין. ראיתי במודיעין, הלכתי לעזריאלי לראות את זה, הלכתי לרעננה. יש את הנחל קפה, ממש מקסים, יש מקומות באמת, היום זה הדבר הכי חם, הכי חם בגיהנום כמו שאומרים. אני חושב שיש לזה כמה יתרונות. היתרון הראשון זה מלמד את התושבים שאפשר לצאת גם בתוך העיר. היום לצאת לכוס קפה, יש לנו בעצם שניים או שלושה אופציות.

[לא ברור, מדברים ביחד] בריונים.

אורן חזן :

זה לא משנה. שניים או שלושה אופציות קבועים.

רועי מוסט :

לתושבים זה מפריע, בדרך כלל בתוך מבנה או חצר קטנה. אין לנו את המקום היפה הזה שיש בכל מקום, בכל מקום בעיר מתוקנת. אין שום סיבה שלא ניתן עוד אופציות לתושבים שאין להם רכב להגיע לקניון רמי לוי או לפז. רוצים כשהולכים עם הילדים לפארק שעשועים, זה נחמד. ללכת לשתות קפה, מאפה, כמובן לפי תקנות רישוי עסקים, לפי החוק, הכל כמובן זה מובן מאליו. אבל יש סיבה לעשות את זה גם בקיץ הזה. לוקח מכרז ומקסימום חודש אפשר לעשות את זה, עשינו על זה בחינה, אני באופן אישי הלכתי לעשות בחינה בערים נוספות, איזה מודל לעשות את זה גם. אני חושב שהמודל הזה של להכריח תושבים לצאת החוצה לתוך העיר שלנו, זה משהו שאנחנו תמיד מתלוננים שאין לאן לצאת, אבל אנחנו גם צריכים לעודד תושבים. אין שום סיבה שבפארק נווה שאנן שיש שם מתחם שכבר הכנו הכנה, לעשות שמה מתחם לכוס קפה, שיש שם הורים שיבואו ולהנות באיזה גלידה או קפה. אין שום סיבה שלא נעשה את זה בפארק הבנים. אין שום סיבה שנעשה את זה בפארק אתגרים. וגם אין שום סיבה שלא נעשה את זה בפארק הנחל. יש עוד דוגמאות רבות, כמו שיתוף ציבור וכדומה. עכשיו זה לא משנה, בוא נעשה מכרז, משנה איך עושים את המכרז הזה. שוב, כי אני מסתכל גם לצד העירייה, שצריכה להרוויח כסף ומצד אחד גם לעזור לעסקים המקומיים. עכשיו אתה עושה מכרז כזה, זה יש שני מכרזים, שני אופציות. האופציה שאני מציע שכנראה תידחה היום, אבל אני מציע, זה שאנחנו נרכוש את הפודטרקים ונתכנן אותם כמו שעושים בערים אחרות, כמו שעשו ברעננה,, כמו שעשו בתל

אורן חזן :

- אביב. חברה כלכלית שיודעת לעשות את זה, היא בונה את הפודטרקים.
- אל תעשה ככה.
- שלמה רואימי : תל אביב.
- רועי מוסט : מה אתה אומר?
- [מדברים ביחד].
- רועי מוסט : רגע, שנייה, שנייה.
- אורן חזן : בן אדם יושב כל כך הרבה שנים בעירייה והוא לא יודע איזה סמכות לעירייה לאשר דבר כזה.
- [צעקות].
- שלמה רואימי : רועי, בבקשה.
- רועי מוסט : האופציה,
- אורן חזן : בסדר, גם לי,
- שלמה רואימי : אתה מפריע.
- אורן חזן : גם לי הפריעו ואתה לא התערבת.
- שלמה רואימי : כן.
- רועי מוסט : אני מציע מכרז שהעירייה תאפיין ותבנה את הפודטרקים האלה, תציב אותם ותאפשר כמה דברים.
- אורן חזן : סגן ראש העיר בשכר. יחיאל טוהמי.
- שלמה רואימי : כן.
- רועי מוסט : אחד זה כל מיני פודטרקים שנראים כמו שהם נראה, לבוא לפה שנראה כמו, אנחנו רוצים פודטרקים כמו שבתל אביב, רעננה, כפר סבא, מודיעין. אנחנו רוצים משהו שהוא יפה, ולכן כשאתה בונה אותו, אתה מעצב אותו על פי החזון שלך. אתה בעל הבית של הנכס. כלומר אם המפעיל הוא גרוע,

אז אתה יכול להחליף מפעיל. אתה לא תקוע עם איזה מישהו שיש לו הסכם. דבר שני, אני הצעתי שגם המכרז עצמו על פי חוק, מותר לתת 5% ניקוד או 5%, 5 נקודות או 5%, לא יודע איך זה בדיוק מתנסח, לתת עדיפות לתושבי העיר בהפעלת הפודטרק. עכשיו, כשאתה אומר לתושב פודטרק, לרכוש ולהפעיל פודטרק, אז הוא גם תושב, נגיד בחור צעיר אחרי צבא רוצה להתחיל להיות ביזנסמן, אז הוא רוצה עכשיו לקנות פודטרק, נו, יחיאל, תן לו לגמור.

שלמה רואימי :

די.

דוברת :

לסיים.

דובר :

לקנות כזה פודטרק באופן עצמאי זה נע בין 80 וצפונה. זה מינימום, משהו איכותי וזה וזה. לכן. אם אתה רוצה שבאמת חברה צעירים שלנו, או יזמים צעירים, נקרא לזה, ייקחו את היוזמה הזאתי, כשאתה בונה את זה ואתה אומר לו, בוא קח הפעלה רק, יש להם הפעלה כמה גרושים, אתה יכול לעודד מה שנקרא עסקים מקומיים ויזמים מקומיים. ואז המקום, אחד הרווחות בין המקום שמפעיל עבורך, הפודטרק נראה מצוין. העירייה מרוויחה על זה כסף, ותמיד יש את המודל העסקי של אחר כך מפדיון אחרי שנה, הרצה וכדומה. אני חושב שאפשר לעשות את זה. הסיפור הזה, שאין בחוק רישוי עסקים פה, זה משהו שכבר, בואו חברה, אנחנו בשנת 2024, יש הנהגה חדשה, מה שהיה לא יהיה, לפחות אני חושב ככה. הגיע הזמן, נהיה יותר גרוע.

רועי מוסט :

אורן חזן :

שאנחנו ניקח, שאנחנו כהנהגה עירונית, נעלה את זה לשינוי ונפתח פה פודטרקים לילדים שלנו. בסוף אני הולך וצורך פה תרבות, צורך פה נקרא לזה קניות. אין שום סיבה שלא אקנה מספק המקומי. ברגע שאני קונה

רועי מוסט :

גלידה בפארק הנחל, אני מחזק את הילד או את הבחור, את הבחורה הצעירה של יזמים עירוניים, שלקחו את הפודטרק ומרוויחים קצת כמה כסף. הם מתחילים את זה דרך היזמית שלהם, זה חבריה צעירים יותר. אני גם מחזק את העירייה כי ברגע שאני קונה והעירייה שותפה בפדיון, כמו נקרא זכיינות, אז היא מרוויחה כסף. מרוויחה כמובן גם על הארנונה כי זה חוק. היא מרוויחה גם על ארנונה וגם על השכירות. זה צו השעה לדעתי, להפסיק לנסוע כל יום שישי למקומות אחרים, כשאפשר לצרוף את ההטבות בתוך העיר.

- שלמה רואימי : אוקיי, מישהו עוד רוצה להוסיף?
אורן חזן : בוודאי. קודם כל, לפני שאני נוגע בנושא, משהו ליועץ המשפטי. דויד.
עו"ד דויד זיו : מקשיב לך.
אורן חזן : אשמח אם תקשיב לי, דבר קטן שאני רוצה,
עו"ד דויד זיו : אני יכול לעשות שני דברים ביחד.
אורן חזן : בסדר גמור, אתה יכול, אני רוצה שאתה,
עו"ד דויד זיו : כן, בשמחה מקשיב.
אורן חזן : אני יכול לעשות גם 4, זה לא אומר שאני עושה את זה. אני עושה אחד אחד ומכבד את הנוכחים, את מי שמגיע שיכבדו אותו. קודם כול, על פי התקנון, כל ישיבה נגמרת בסיכום, רבע שעה האחרונות של הישיבה יוקדשו לדברי סיכום של חברי המועצה. אני רק רוצה לוודא שזה מתקיים, כי אם כן,
עו"ד דויד זיו : תפנה אותי לכלל.
אורן חזן : בשמחה, אני עוד רגע אפנה אותך לכלל.
דובר : 5 דקות.
אורן חזן : אני כרגע בודק משהו משפטי עם היועץ המשפטי.

- יאיר שטבון : אז אנחנו מצביעים לבינתיים.
- אורן חזן : לא, לא, אני,
- [מדברים ביחד].
- יאיר שטבון : רועי, בנינו מכרז, חשוב לדעת דרך החברה הכלכלית, מה שהיום גם, לא היום, כבר לפני שבוע שעבר התחלנו לעבוד עליו. דויד כבר התחיל ככה במשפטים.
- [מדברים ביחד].
- יאיר שטבון : יוצא לדרך קצת, אני אגיד לך קצת שוני אולי ממה שדיברת,
- [מדברים ביחד].
- יאיר שטבון : אני רק אומר, זה יוצא. כמו שאמרתי, אנחנו עושים את הדברים, אנחנו לא עושים אותם בדרך הזאת, מוזמנים שוב לבוא, ולכן אנחנו,
- [צעקות].
- שלמה רואימי : [לא ברור, מדברים ביחד]. מי נגד? מי בעד? חברים, מי בעד?
- אורן חזן : אבל יש פה אנשים שרוצים לדבר.
- שלמה רואימי : מי בעד?.
- אורן חזן : אבל יש פה אנשים שרוצים לדבר.
- שלמה רואימי : פבל, אלכס, רועי,
- אורן חזן : אתם שוב מתנהגים בבירונות. אתה בריון.
- שלמה רואימי : נעמי, 5 נגד. 5 בעד. מי נגד?
- אורן חזן : זה בריונות מה שקורה פה.
- שלמה רואימי : יחיאל, עמי, אלה, יאיר, שירה, אירנה ויחיאל. ההצעה נדחתה.
- [צעקות].

החלטה: מליאת המועצה דחתה את הבקשה לפרסום מכרז להפעלת פוד-טראק ברחבי העיר

בעד: נעמי, אורן, רועי, אלכס, פבל

נגד: יחיאל, אירנה, שירה, יאיר, אלה, עמי, איריס

נדחה ברוב קולות

יאיר שטבון: אני לא אתן בערב יום הזיכרון לייצר את המריבה הזאת. מוזמנים להישאר

פה לסכם. אנחנו לא נשתף פעולה עם המהלך הזה של שיח כזה.

[מדברים ביחד].

אלכס ירמולנסקי: זה שאני מתנהג בכבוד כלפיך וכלפי כל חברי המועצה.

[צעקות].

שלמה רואימי: לפני זה אני מבקש להודיע הודעה אחת. הישיבה ננעלה.

יאיר שטבון: תודה רבה, חברים.

אורן חזן: זה פשוט חבורה של בריונים. אתה המנצח הגדול של הבריונות.

הישיבה ננעלה

**מר שלמה רואימי,
מנכ"ל העירייה**

**מר יאיר שטבון,
ראש העיר**